

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2005-2006

3 JUILLET 2006

Projet de loi-programme

Procédure d'évocation (1)

PROJET ÉVOQUÉ
PAR LE SÉNAT

**Le délai d'examen
est de 20 jours.**

Voir:

Documents de la Chambre des représentants :

51-2517 - 2005/2006 :

- N° 1 : Projet de loi.
- N°s 2 à 4 : Amendements.
- N°s 5 et 6 : Rapports.
- N° 7 : Amendements.
- N°s 8 et 9 : Rapports.
- N° 10 : Amendements.
- N°s 11 et 12 : Rapports.
- N° 13 : Texte adopté par les commissions.
- N° 14 : Texte adopté en séance plénière et transmis au Sénat.

Compte rendu intégral : 28 et 29 juin 2006.

(1) Procédure d'urgence (article 80 de la Constitution).
Décisions de la commission parlementaire de concertation : n° 3-82/36.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2005-2006

3 JULI 2006

Ontwerp van programmawet

Evocatieprocedure (1)

ONTWERP GEËVOCEERD
DOOR DE SENAAAT

**De onderzoekstermijn
bedraagt 20 dagen.**

Zie:

Stukken van de Kamer van volksvertegenwoordigers :

51-2517 - 2005/2006 :

- Nr. 1 : Wetsontwerp.
- Nrs. 2 tot 4 : Amendementen.
- Nrs. 5 en 6 : Verslagen.
- Nr. 7 : Amendementen.
- Nrs. 8 en 9 : Verslagen.
- Nr. 10 : Amendementen.
- Nrs. 11 en 12 : Verslagen.
- Nr. 13 : Tekst aangenomen door de commissies.
- Nr. 14 : Tekst aangenomen in plenaire vergadering en overgezonden aan de Senaat.

Integraal Verslag : 28 en 29 juni 2006.

(1) Spoedprocedure (artikel 80 van de Grondwet). Beslissingen van de parlementaire overlegcommissie : nr. 3-82/36.

Annexe

Copie du document n°. 51-2517/014
de la Chambre des représentants.

(Cette copie est uniquement disponible en
version électronique.)

Bijlage

Kopie van het document nr. 51-2517/014
van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

(Deze kopie is enkel beschikbaar in
elektronische versie.)

TITRE PREMIER

DISPOSITION GÉNÉRALE

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

TITRE II

FINANCES

CHAPITRE PREMIER

**Réforme de certaines dispositions
en matière de procédure fiscale**

Section première

Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 2

À l'article 318, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, les mots «le Directeur général de l'administration qui a effectué l'enquête peut, avec l'accord conjoint de l'Administrateur général des impôts et de l'Administrateur général adjoint des impôts,» sont remplacés par les mots «le fonctionnaire désigné à cette fin par le ministre des Finances peut ».

Art. 3

À l'article 327, § 1er, alinéa 2, du même Code, les mots «du procureur fédéral,» sont insérés entre les mots «sans l'autorisation expresse» et «du procureur général».

Art. 4

A l'article 358 du même Code, sont apportées les modifications suivantes:

1° le § 2 est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. Dans les cas visés au § 1er, 1°, 3° et 4°, l'impôt ou le supplément d'impôt doit être établi dans les douze mois à compter de la date à laquelle:

TITEL I

ALGEMENE BEPALING

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

TITEL II

FINANCIËN

HOOFDSTUK I

**Hervorming van sommige bepalingen
inzake de fiscale procedure**

Afdeling I

Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 2

In artikel 318, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, worden de woorden «de Directeur-generaal van de administratie die het onderzoek heeft uitgevoerd, met gezamenlijk akkoord van de Administrateur-generaal van de belastingen en de Adjunct-administrateur-generaal van de belastingen,» vervangen door de woorden «de ambtenaar die hiertoe wordt aangesteld door de minister van Financiën».

Art. 3

In artikel 327, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «de federale procureur,» ingevoegd tussen de woorden «zonder uitdrukkelijk verlof van» en de woorden «de procureur-generaal».

Art. 4

In artikel 358 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 2 wordt vervangen als volgt:

«§ 2. In de gevallen bedoeld in § 1, 1°, 3° en 4°, moet de belasting of de aanvullende belasting worden gevestigd binnen de twaalf maanden te rekenen vanaf de datum:

1° l'infraction visée au § 1er, 1°, a été constatée;

2° la décision dont l'action judiciaire visée au § 1er, 3°, a fait l'objet, n'est plus susceptible d'opposition ou de recours;

3° les éléments probants visés au § 1er, 4°, sont venus à la connaissance de l'administration.»;

2° l'article est complété par un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Dans le cas visé au § 1er, 2°, l'impôt ou le supplément d'impôt doit être établi dans les vingt-quatre mois à compter de la date à laquelle les résultats du contrôle ou de l'enquête visés au § 1er, 2°, sont venus à la connaissance de l'administration belge.»

Art. 5

L'article 4 entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Art. 6

Lorsque le délai d'imposition visé à l'article 358, § 2, 2°, du même Code, tel qu'il existait avant d'être modifié par l'article 4 de la présente loi, n'est pas expiré à la date d'entrée en vigueur de l'article précité, l'impôt ou le supplément d'impôt peut être établi dans les vingt-quatre mois à compter de la date à laquelle les résultats du contrôle ou de l'enquête visés à l'article 358, § 1er, 2°, du même Code sont venus à la connaissance de l'administration belge.

Art. 7

À l'article 371 du même Code, remplacé par la loi du 15 mars 1999, les mots «dans un délai de trois mois» sont remplacés par les mots «dans un délai de six mois».

Art. 8

L'article 7 entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

1° waarop de in § 1, 1°, bedoelde inbreuk werd vastgesteld:

2° waarop tegen de beslissing over de in § 1, 3°, genoemde rechtsvordering geen verzet of voorziening meer kan worden ingediend;

3° waarop de administratie kennis krijgt van de in § 1, 4°, vermelde bewijskrachtige gegevens.»;

2° het artikel wordt aangevuld met een § 3, luidende:

«§ 3. In het geval bedoeld in § 1, 2°, moet de belasting of de aanvullende belasting worden gevestigd binnen de vierentwintig maanden te rekenen vanaf de datum waarop de Belgische administratie kennis draagt van de resultaten van de controle of het onderzoek bedoeld in § 1, 2°.».

Art. 5

Artikel 4 treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 6

Wanneer de aanslagtermijn bedoeld in artikel 358, § 2, 2°, van hetzelfde Wetboek, zoals hij bestond voor de wijziging door artikel 4 van deze wet, niet verlopen is op de datum van de inwerkingtreding van voormeld artikel, kan de belasting of de aanvullende belasting worden gevestigd binnen de vierentwintig maanden te rekenen vanaf de datum waarop de Belgische administratie kennis draagt van de resultaten van de controle of het onderzoek bedoeld in artikel 358, § 1, 2°, van hetzelfde Wetboek.

Art. 7

In artikel 371 van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 15 maart 1999, worden de woorden «binnen een termijn van drie maanden» vervangen door de woorden «binnen een termijn van zes maanden».

Art. 8

Artikel 7 treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 9

Lorsque le délai de recours visé à l'article 371 du même Code, tel qu'il existait avant d'être modifié par l'article 7 de la présente loi, n'est pas expiré à la date d'entrée en vigueur de l'article précité, la réclamation peut être introduite dans un délai de six mois à partir de la date d'envoi de l'avertissement-extrait de rôle mentionnant le délai de réclamation ou de l'avis de cotisation ou de celle de la perception des impôts perçus autrement que par rôle.

Section II

Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Art. 10

L'article 58, § 4, 7°, dernier alinéa, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, inséré par l'arrêté royal du 23 décembre 1994, est remplacé par l'alinéa suivant:

«Les documents qui justifient ce droit à déduction doivent être conservés durant le délai visé à l'article 60, § 1er.».

Art. 11

À l'article 62*bis* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par la loi du 15 mars 1999, les mots «de l'Office des chèques postaux, des établissements de banque, de change, de crédit et d'épargne, que lorsqu'ils agissent en vertu d'une autorisation du directeur général de cette administration, délivrée avec l'accord conjoint de l'administrateur général des impôts et de l'administrateur général adjoint des impôts» sont remplacés par les mots «de la Banque de La Poste, des établissements de banque, de change, de crédit et d'épargne, que lorsqu'ils agissent en vertu d'une autorisation délivrée par le fonctionnaire désigné à cet effet par le ministre des Finances».

Art. 12

L'article 90 du même Code, abrogé par la loi du 15 mars 1999, est rétabli dans la rédaction suivante:

Art. 9

Wanneer de bezwaartermijn bedoeld in artikel 371 van hetzelfde Wetboek, zoals hij bestond voor de wijziging door artikel 7 van deze wet, niet verlopen is op de datum van de inwerkingtreding van voormeld artikel, kan het bezwaarschrift worden ingediend binnen een termijn van zes maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet waarop de bezwaartermijn vermeld staat of van de kennisgeving van de aanslag of vanaf de datum van de inning van de belastingen op een andere wijze dan per kohier.

Afdeling II

Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

Art. 10

Artikel 58, § 4, 7°, laatste lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 23 december 1994, wordt vervangen als volgt:

«De stukken die dat recht op aftrek staven, moeten worden bewaard gedurende de termijn bedoeld in artikel 60, § 1. ».

Art. 11

In artikel 62*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 15 maart 1999, worden de woorden «het Bestuur van de Postcheck, de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen slechts vorderen wanneer zij op grond van een machtiging van de directeur-generaal van die administratie optreden afgeleverd met de gezamenlijke toestemming van de administrateur-generaal van de belastingen en van de adjunct-administrateur-generaal van de belastingen» vervangen door de woorden «de Bank van De Post, de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen slechts vorderen wanneer zij op grond van een machtiging verleend door de door de minister van Financiën daartoe aangewezen ambtenaar optreden».

Art. 12

Artikel 90 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 15 maart 1999, wordt hersteld in de volgende lezing:

«Art. 90. — Dans les contestations relatives à l'application d'une loi d'impôt, la comparution en personne au nom de l'État peut être assurée par tout fonctionnaire d'une administration fiscale.»

Art. 13

À l'article 93*quaterdecies*, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1989, les mots «du procureur fédéral,» sont insérés entre les mots «sans l'autorisation expresse» et «du procureur général».

CHAPITRE II (*nouveau*)

Responsabilité des dirigeants

Art. 14

Un article 442*quater*, rédigé comme suit, est inséré dans le Code des impôts sur les revenus 1992:

«Art. 442*quater*. — § 1er. En cas de manquement, par une société ou une personne morale visée à l'article 17, § 3, de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations, à son obligation de paiement du précompte professionnel, le ou les dirigeants de la société ou de la personne morale chargés de la gestion journalière de la société ou de la personne morale sont solidairement responsables du manquement si celui-ci est imputable à une faute au sens de l'article 1382 du Code civil, qu'ils ont commise dans la gestion de la société ou de la personne morale.

Cette responsabilité solidaire peut être étendue aux autres dirigeants de la société ou de la personne morale lorsqu'une faute ayant contribué au manquement visé à l'alinéa 1er est établie dans leur chef.

Par dirigeant de la société ou de la personne morale au sens du présent article, l'on entend toute personne qui, en fait ou en droit, détient ou a détenu le pouvoir de gérer la société ou la personne morale, à l'exclusion des mandataires de justice.

§ 2. Le non-paiement répété par la société ou la personne morale du précompte professionnel, est, sauf preuve du contraire, présumé résulter d'une faute visée au § 1er, alinéa 1er.

«Art. 90. — Inzake de geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, kan de verschijning in persoon in naam van de Staat worden gedaan door elke ambtenaar van een belastingadministratie.»

Art. 13

In artikel 93*quaterdecies*, § 1, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989, worden de woorden «de federale procureur,» ingevoegd tussen de woorden «zonder uitdrukkelijke toelating van» en de woorden «de procureur-generaal».

HOOFDSTUK II (*nieuw*)

Aansprakelijkheid van bestuurders

Art. 14

In het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, wordt een artikel 442*quater* ingevoegd, luidende:

«Art. 442*quater*. — § 1. In geval van tekortkoming, door een vennootschap of door een rechtspersoon bedoeld in artikel 17, § 3, van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, aan haar verplichting tot het betalen van de bedrijfsvoorheffing, zijn de bestuurder of bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon die belast zijn met de dagelijkse leiding van de vennootschap of van de rechtspersoon hoofdelijk aansprakelijk voor de tekortkoming indien die te wijten is aan een fout in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, die ze hebben begaan bij het besturen van de vennootschap of de rechtspersoon.

Deze hoofdelijke aansprakelijkheid kan worden uitgebreid naar de andere bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon indien in hunnen hoofde een fout wordt aangetoond die heeft bijgedragen tot de in het eerste lid bedoelde tekortkoming.

Onder bestuurder van een vennootschap of van een rechtspersoon in de zin van dit artikel wordt verstaan, elke persoon die, in feite of in rechte, de bevoegdheid heeft of heeft gehad om de vennootschap of de rechtspersoon te besturen, met uitsluiting van de gerechtelijke mandatarissen.

§ 2. De herhaalde niet-betaling van de bedrijfsvoorheffing door de vennootschap of door de rechtspersoon, wordt, behoudens tegenbewijs, vermoed voort te vloeien uit een in § 1, eerste lid, bedoelde fout.

Par inobservation répétée de l'obligation de paiement du précompte professionnel au sens du présent article, l'on entend:

- soit, pour un redevable trimestriel du précompte, le défaut de paiement d'au moins deux dettes échues au cours d'une période d'un an;
- soit, pour un redevable mensuel du précompte, le défaut de paiement d'au moins trois dettes échues au cours d'une période d'un an.

§ 3. Il n'y a pas présomption de faute au sens du § 2, alinéa 1er, lorsque le non-paiement provient de difficultés financières qui ont donné lieu à l'ouverture de la procédure de concordat judiciaire, de faillite ou de dissolution judiciaire.

§ 4. La responsabilité solidaire des dirigeants de la société ou de la personne morale ne peut être engagée que pour le paiement, en principal et intérêts, des dettes de précompte professionnel.

§ 5. L'action judiciaire contre les dirigeants responsables n'est recevable qu'à l'expiration d'un délai d'un mois à dater d'un avertissement adressé par le receveur par lettre recommandée à la poste invitant le destinataire à prendre les mesures nécessaires pour remédier au manquement ou pour démontrer que celui-ci n'est pas imputable à une faute commise par eux.

Cette disposition ne fait, toutefois, pas obstacle à ce que le fonctionnaire chargé du recouvrement puisse requérir, dans le délai précité, des mesures conservatoires à l'égard du patrimoine du ou des dirigeants de la société ou de la personne morale qui ont fait l'objet de l'avertissement.»

Art. 15

Il est inséré dans le Code de la taxe sur la valeur ajoutée, un article 93*undecies* C, rédigé comme suit:

«§ 1er. En cas de manquement, par une société ou une personne morale visée à l'article 17, § 3, de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations, assujettie à la TVA, à son obligation de paiement de la taxe, des intérêts ou des frais accessoires, le ou les dirigeants de la société ou de la personne morale chargés de la gestion journalière de la société ou de la personne morale sont solidairement responsables du manquement si celui-ci est imputable à une faute

Onder herhaalde inbreuken op de verplichting tot betaling van de bedrijfsvoorheffing in de zin van dit artikel, wordt verstaan:

- ofwel, voor een trimestriële schuldenaar van de voorheffing, het gebrek aan betaling van ten minste twee vervallen schulden binnen een periode van een jaar;
- ofwel, voor een maandelijks schuldenaar van de voorheffing, het gebrek aan betaling van ten minste drie vervallen schulden binnen een periode van een jaar.

§ 3. Er is geen vermoeden van fout in de zin van § 2, eerste lid, indien de niet-betaling het gevolg is van financiële moeilijkheden die aanleiding hebben gegeven tot het openen van de procedure van gerechtelijk akkoord, van faillissement of van gerechtelijke ontbinding.

§ 4. De hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon kan slechts worden ingeroepen voor de betaling, in hoofdsom en interesten, van de schulden inzake bedrijfsvoorheffing.

§ 5. De rechtsvordering tegen aansprakelijke bestuurders is slechts ontvankelijk indien ze wordt ingesteld na het verstrijken van een termijn van één maand te rekenen vanaf een door de ontvanger bij ter post aangetekende brief verzonden kennisgeving, waarin de geadresseerde verzocht wordt de nodige maatregelen te treffen om de tekortkoming te verhelpen of om aan te tonen dat deze niet het gevolg is van een door hen begane fout.

Deze bepaling verhindert evenwel niet dat de met de invordering belaste ambtenaar, binnen voormelde termijn, bewarende maatregelen vordert ten laste van het vermogen van de bestuurder of bestuurders van de vennootschap of rechtspersoon aan wie een kennisgeving is toegezonden.»

Art. 15

In het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wordt een artikel 93*undecies* C ingevoegd, luidende:

«§ 1. In geval van tekortkoming, door een aan de BTW onderworpen vennootschap of door een rechtspersoon bedoeld in artikel 17, § 3, van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen, aan haar verplichting tot het betalen van de belasting, van de interesten of van de bijkomende kosten, zijn de bestuurder of bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon die belast zijn met de dagelijkse leiding van de vennootschap

au sens de l'article 1382 du Code civil, qu'ils ont commise dans la gestion de la société ou de la personne morale.

Cette responsabilité solidaire peut être étendue aux autres dirigeants de la société ou de la personne morale lorsqu'une faute ayant contribué au manquement visé à l'alinéa 1er est établie dans leur chef.

Par dirigeant de la société ou de la personne morale au sens du présent article, l'on entend toute personne qui, en fait ou en droit, détient ou a détenu le pouvoir de gérer la société ou la personne morale, à l'exclusion des mandataires de justice.

§ 2. Le non-paiement répété par la société ou la personne morale de la dette d'impôt susvisée, est, sauf preuve du contraire, présumé résulter d'une faute visée au § 1er, alinéa 1er.

Par inobservation répétée de l'obligation de paiement de la dette d'impôt au sens du présent article, l'on entend:

- soit, pour un assujetti soumis au régime de dépôt de déclarations mensuelles à la TVA, le défaut de paiement d'au moins deux dettes exigibles au cours d'une période d'un an;
- soit, pour un assujetti soumis au régime de dépôt de déclarations mensuelles à la TVA, le défaut de paiement d'au moins trois dettes exigibles au cours d'une période d'un an.

§ 3. Il n'y a pas présomption de faute au sens du § 2, alinéa 1er, lorsque le non-paiement provient de difficultés financières qui ont donné lieu à l'ouverture de la procédure de concordat judiciaire, de faillite ou de dissolution judiciaire.

§ 4. La responsabilité solidaire des dirigeants de la société ou de la personne morale ne peut être engagée que pour le paiement, en principal et accessoires, des dettes de la TVA.

§ 5. L'action judiciaire contre les dirigeants responsables n'est recevable qu'à l'expiration d'un délai d'un mois à dater d'un avertissement adressé par le receveur par lettre recommandée à la poste invitant le destinataire à prendre les mesures nécessaires pour remédier au manquement ou pour démontrer que celui-ci n'est pas imputable à une faute commise par eux.

of van de rechtspersoon hoofdelijk aansprakelijk voor de tekortkoming indien die te wijten is aan een fout in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, die ze hebben begaan bij het besturen van de vennootschap of de rechtspersoon.

Deze hoofdelijke aansprakelijkheid kan worden uitgebreid naar de andere bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon indien in hunnen hoofde een fout wordt aangetoond die heeft bijgedragen tot de in het eerste lid bedoelde tekortkoming.

Onder bestuurder van een vennootschap of van een rechtspersoon in de zin van dit artikel wordt verstaan, elke persoon die, in feite of in rechte, de bevoegdheid heeft of heeft gehad om de vennootschap of de rechtspersoon te besturen, met uitsluiting van de gerechtelijke mandatarissen.

§ 2. De herhaalde niet-betaling van de voormelde belastingsschuld door de vennootschap of door de rechtspersoon, wordt, behoudens tegenbewijs, vermoed voort te vloeien uit een in § 1, eerste lid, bedoelde fout.

Onder herhaalde inbreuken op de verplichting tot betaling van de belasting in de zin van dit artikel, wordt verstaan:

- ofwel, voor een belastingplichtige die gehouden is tot het indienen van trimestriële aangiften inzake BTW, het gebrek aan betaling van ten minste twee eisbare schulden binnen een periode van een jaar;
- ofwel, voor een belastingplichtige die gehouden is tot indienen van maandelijks aangiften inzake BTW, het gebrek aan betaling van ten minste drie eisbare schulden binnen een periode van een jaar.

§ 3. Er is geen vermoeden van fout in de zin van § 2, eerste lid, indien de niet-betaling het gevolg is van financiële moeilijkheden die aanleiding hebben gegeven tot het openen van de procedure van gerechtelijk akkoord, van faillissement of van gerechtelijke ontbinding.

§ 4. De hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon kan slechts worden ingeroepen voor de betaling, in hoofdsom en toebehoren, van de schulden inzake BTW.

§ 5. De rechtsvordering tegen aansprakelijke bestuurders is slechts ontvankelijk indien ze wordt ingesteld na het verstrijken van een termijn van één maand te rekenen vanaf een door de ontvanger bij ter post aangetekende brief verzonden kennisgeving, waarin de geadresseerde verzocht wordt de nodige maatregelen te treffen om de tekortkoming te verhelpen of aan te tonen dat deze niet het gevolg is van een door hen begane fout.

Cette disposition ne fait, toutefois, pas obstacle à ce que le fonctionnaire chargé du recouvrement puisse requérir, dans le délai précité, des mesures conservatoires à l'égard du patrimoine du ou des dirigeants de la société ou de la personne morale qui ont fait l'objet de l'avertissement.».

Art. 16

Les articles 14 et 15 entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

CHAPITRE III

Recouvrement du précompte professionnel

Art. 17

L'article 298, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié par la loi du 5 décembre 2001, est complété par l'alinéa suivant:

«L'alinéa 2 n'est pas applicable au précompte professionnel enrôlé à défaut de paiement dans le délai visé à l'article 412.».

CHAPITRE IV

Taxe sur la valeur ajoutée – Mesures destinées à combattre les pratiques abusives et à instaurer une solidarité lors du non-paiement de la taxe

Art. 18

L'article 1er du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié par la loi du 28 décembre 1992, les arrêtés royaux du 7 août 1995, du 22 décembre 1995, du 28 décembre 1999 et du 30 décembre 1999, la loi-programme du 2 août 2002 et la loi du 17 juin 2004, est complété par un § 10, rédigé comme suit:

«§ 10. Pour l'application du présent Code, il y a pratique abusive lorsque les opérations effectuées ont pour résultat l'obtention d'un avantage fiscal dont l'octroi est contraire à l'objectif poursuivi par le présent Code et les arrêtés pris pour son exécution et que leur but essentiel est l'obtention de cet avantage.».

Deze bepaling verhindert evenwel niet dat de met de invordering belaste ambtenaar, binnen voormelde termijn, bewarende maatregelen vordert ten laste van het vermogen van de bestuurder of bestuurders van de vennootschap of rechtspersoon aan wie een kennisgeving is toegezonden.».

Art. 16

De artikelen 14 en 15 treden in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

HOOFDSTUK III

Invordering van de bedrijfsvoorheffing

Art. 17

Artikel 298, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gewijzigd bij de wet van 5 december 2001, wordt aangevuld met het volgende lid:

« Het tweede lid is niet van toepassing op de bedrijfsvoorheffing die is ingekohierd wegens het gebrek aan betaling binnen de in artikel 412 bedoelde termijn.».

HOOFDSTUK IV

Belasting over de toegevoegde waarde – Maatregelen ter bestrijding van misbruiken en invoering van een hoofdelijke aansprakelijkheid bij niet betaling van de belasting

Art. 18

Artikel 1 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, gewijzigd bij de wet van 28 december 1992, de koninklijke besluiten van 7 augustus 1995, 22 december 1995, 28 december 1999 en 30 december 1999, de programmawet van 2 augustus 2002 en de wet van 17 juni 2004, wordt aangevuld met een § 10, luidende:

«§ 10. Voor de toepassing van dit Wetboek is er sprake van misbruik wanneer de verrichte handelingen resulteren in het verkrijgen van een fiscaal voordeel waarvan de toekenning in strijd is met de doelstelling beoogd in dit Wetboek en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en die handelingen in wezen het verkrijgen van dit voordeel tot doel hebben.».

Art. 19

À l'article 51 *bis* du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par l'arrêté royal du 22 décembre 1995 et la loi du 7 mars 2002, sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le § 2, les mots «Le cocontractant de la personne qui est redevable de la taxe» sont remplacés par les mots «Dans les situations visées au § 1er, le cocontractant de la personne qui est redevable de la taxe».

2° l'article est complété par un § 4, rédigé comme suit:

«§ 4. Tout assujetti est solidairement tenu d'acquitter la taxe avec la personne qui en est redevable en vertu de l'article 51, §§ 1er et 2, si, au moment où il a effectué une opération, il savait ou devait savoir que le non-paiement de la taxe, dans la chaîne des opérations, est commis ou sera commis dans l'intention d'éluder la taxe.»

Art. 20

À l'article 59 du même Code, modifié par les lois du 27 décembre 1977, du 22 décembre 1989, du 28 décembre 1992 et du 27 décembre 2005, sont apportées les modifications suivantes:

1° le § 1er, alinéa 1er, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. L'administration est autorisée à prouver selon les règles et par tous les moyens de droit commun, témoins et présomptions compris, à l'exception du serment, et, en outre, par les procès-verbaux des agents du Service public fédéral Finances, toute infraction ou toute pratique abusive aux dispositions du présent Code ou prises pour son exécution, de même que tout fait quelconque qui établit ou qui concourt à établir l'exigibilité de la taxe ou d'une amende.»

2° le § 3 est abrogé.

Art. 21

À l'article 70, § 1er *bis*, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 1977, les mots «Quiconque a

Art. 19

In artikel 51 *bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 december 1995 en de wet van 7 maart 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 2 worden de woorden «is evenwel in die mate van de hoofdelijke aansprakelijkheid ontslagen» vervangen door de woorden «is in de in § 1 bedoelde situaties evenwel in die mate van de hoofdelijke aansprakelijkheid ontslagen».

2° het artikel wordt aangevuld met een § 4, luidende:

«§ 4. Elke belastingplichtige is hoofdelijk gehouden de belasting te voldoen met de persoon die er krachtens artikel 51, §§ 1 en 2, schuldenaar van is, als hij op het tijdstip waarop hij een handeling heeft verricht, wist of moest weten dat de betaling van de belasting, in de ketting van de handelingen, niet werd gedaan of zal worden gedaan met de bedoeling de belasting te ontduiken.»

Art. 20

In artikel 59 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 27 december 1977, 22 december 1989, 28 december 1992 en 27 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

«§ 1. Iedere overtreding of elk misbruik van de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan gegeven regelen, alsmede feiten die de opeisbaarheid van de belasting of van een geldboete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, kunnen door de administratie worden bewezen volgens de regelen en door alle middelen van het gemene recht, getuigen en vermoedens inbegrepen, doch uitgezonderd de eed, en daarboven door de processen-verbaal van de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Financiën.»

2° § 3 wordt opgeheven.

Art. 21

In artikel 70, § 1 *bis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 1977, worden de

obtenu indûment la déduction de la taxe» sont remplacés par les mots «Quiconque a déduit indûment ou abusivement la taxe».

Art. 22

À l'article 79 du même Code, remplacé par la loi du 7 avril 2005, dont le texte actuel formera le § 1er, il est ajouté un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. En cas de pratique abusive, la personne qui a opéré la déduction de la taxe sur les opérations en cause, doit reverser à l'État les sommes ainsi déduites à titre de TVA.».

CHAPITRE V

Sociétés de liquidités

Art. 23

Dans le Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré un article 442ter, rédigé comme suit:

«Art. 442ter. — § 1. Toute personne morale ou toute personne physique qui - seule ou avec son conjoint ou son cohabitant légal et/ou avec ses descendants, ascendants et collatéraux jusqu'au deuxième degré compris - détient directement ou indirectement au moins 33% des actions ou parts dans une société résidente et cède ces actions ou parts ou une partie de celles-ci à concurrence d'au moins 75% au cours d'une période d'un an, est solidairement et de plein droit responsable des impôts et accessoires dus par la société cédée dont l'actif est constitué au minimum de 75% de placements de trésorerie, immobilisations financières, créances ou valeurs disponibles au plus tard le jour du paiement des actions ou parts.

§ 2. La responsabilité solidaire visée au § 1er ne vaut que pour les impôts et accessoires qui se rapportent:

– à la période imposable au cours de laquelle a lieu la cession des actions ou parts;

– aux trois périodes imposables précédant celle au cours de laquelle a lieu la cession des actions ou parts.

woorden «Ieder die onrechtmatig aftrek van belasting heeft genoten» vervangen door de woorden «Ieder die op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze de belasting in aftrek heeft gebracht.».

Art. 22

Artikel 79 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 april 2005, waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

«§ 2. Ingeval van misbruik dient degene die de belasting op de betreffende handelingen in aftrek heeft gebracht, de aldus als BTW afgetrokken bedragen aan de Staat terug te storten.».

HOOFDSTUK V

Kasgeldvennootschappen

Art. 23

In het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een artikel 442ter ingevoegd, luidende:

«Art. 442ter. — § 1. Iedere rechtspersoon of natuurlijke persoon die - al dan niet tesamen met zijn echtgeno(o)t(e) of zijn wettelijk samenwonende partner en / of zijn descendentes, ascendenten en zijverwanten tot en met de tweede graad - middellijk of onmiddellijk minstens 33 percent bezit van de aandelen in een binnenlandse vennootschap en deze aandelen, of een gedeelte daarvan ten belope van minstens 75 percent overdraagt uiterlijk in een tijdsspanne van één jaar, is van rechtswege hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de belastingschulden en toebehoren indien het actief van de vennootschap uiterlijk op de dag van de betaling van de prijs van de aandelen voor ten minste 75 percent bestaat uit vorderingen, financiële vaste activa, geldbeleggingen en/of liquide middelen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid geldt enkel voor de belastingschulden en toebehoren die betrekking hebben op:

– het belastbaar tijdperk waarin de overdracht van de aandelen plaatsheeft;

– de drie belastbare tijdperken voorafgaand aan deze waarin de overdracht van de aandelen plaatsheeft.

En outre, si la société a réalisé au plus tard le jour de la cession des actions ou parts, une plus-value sur des immobilisations corporelles ou incorporelles susceptible de faire l'objet de l'étalement de la taxation visé à l'article 47 sous condition du emploi du produit de l'aliénation conformément au paragraphe 2 de cet article et a déclaré son intention de procéder au emploi dans sa déclaration fiscale relative à la période imposable de réalisation de la plus-value, et si le emploi n'est pas réalisé dans le délai légal, les vendeurs sont solidairement responsables des impôts se rapportant à ladite plus-value.

§ 3. Le § 1er ne s'applique pas aux cessions des actions ou parts d'une société cotée ou d'une entreprise soumise au contrôle de la Commission bancaire, financière et des assurances.»

CHAPITRE VI

Titrisation des créances fiscales de l'État

Art. 24

À l'article 43 de la loi-programme du 11 juillet 2005, sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, les mots «et les créances fiscales en matière de taxe sur la valeur ajoutée» sont insérés après les mots «les créances fiscales en matière d'impôts sur les revenus portées à un rôle rendu exécutoire», et les mots «conformément au titre VII du Code des impôts sur les revenus et à ses arrêtés d'exécution» sont remplacés par les mots «conformément au titre VII du Code des impôts sur les revenus 1992, au Code de la taxe sur la valeur ajoutée et à leurs arrêtés d'exécution».

2° l'article est complété par un § 7, rédigé comme suit:

«§ 7. La cession des créances fiscales conformément au présent article est sans effet sur les montants:

– attribués aux communautés en vertu de l'article 38 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des communautés et des régions,

Als de vennootschap uiterlijk de dag van de overdracht van de aandelen een meerwaarde gerealiseerd heeft op immateriële of materiële vaste activa dewelke het voorwerp kunnen uitmaken van een gespreide taxatie als bedoeld in artikel 47 op voorwaarde van herbelegging van de waarde van de vervreemding overeenkomstig paragraaf 2 van dit artikel en tevens de intentie tot herbelegging kenbaar heeft gemaakt in zijn fiscale aangifte met betrekking tot het belastbaar tijdperk waarin de meerwaarde gerealiseerd werd, zijn de verkopers van de aandelen bovendien hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting die betrekking heeft op de meerwaarde, als de herbelegging niet geschiedde binnen de wettelijke termijn.

§ 3. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de overgedragen aandelen van een genoteerde vennootschap of van een onderneming die onder het toezicht staat van de Commissie voor het Bank, – Financie – en Assurantiewezen.»

HOOFDSTUK VI

Effectisering van de fiscale vorderingen van de Staat

Art. 24

In artikel 43 van de programmawet van 11 juli 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden «en de fiscale schuldvorderingen inzake belasting op de toegevoegde waarde» ingevoegd na de woorden «fiscale vorderingen inzake inkomstenbelastingen, die zijn opgenomen in een kohier, dat uitvoerbaar is verklaard», en worden de woorden «overeenkomstig titel VII van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, zijn uitvoeringsbesluiten» vervangen door de woorden «overeenkomstig titel VII van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992, het Wetboek van de belasting op de toegevoegde waarde en hun uitvoeringsbesluiten».

2° het artikel wordt aangevuld met een § 7, luidende:

« § 7. De overdracht van fiscale schuldvorderingen overeenkomstig dit artikel is zonder gevolg voor de bedragen:

– toegewezen aan de gemeenschappen krachtens artikel 38 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten,

– affectés au financement de la sécurité sociale en application de l'article 66 de la loi-programme du 2 janvier 2001, modifié par les lois du 20 juillet 2001, du 30 décembre 2001, du 2 août 2002, du 24 décembre 2002, du 22 décembre 2003, du 9 juillet 2004, du 27 décembre 2004, du 3 juillet 2005, du 11 juillet 2005, du 20 juillet 2005 et du 23 décembre 2005,

– affectés au financement des subventions visées aux articles 10 à 14 de la loi du 6 mai 2002 portant création du Fonds des pensions de la police intégrée et portant des dispositions particulières en matière de sécurité sociale en vertu de l'article 190, § 2, de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002,

– prélevés par une attribution à partir des recettes de TVA, visés à l'article 21 *ter*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité, modifié par la loi du 23 décembre 2005.

Dans l'hypothèse où, suite à la cession des créances, le produit de la taxe sur la valeur ajoutée devient inférieur à la somme des montants déterminés en vertu des dispositions précitées, le financement de la sécurité sociale, des subventions visées aux articles 10 à 14 de la loi du 6 mai 2002 et du montant prélevé sur les recettes TVA visé à l'article 21 *ter*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 29 avril 1999, sera assuré par un montant compensatoire à charge du Trésor.

Ce montant compensatoire sera égal à la partie du montant versé au cessionnaire des créances fiscales qui aurait été affectée aux dépenses précitées si la cession n'avait pas eu lieu.

Art. 25

Dans le cadre de l'opération décrite dans l'avis de marché publié au Journal Officiel des Communautés européennes du 17 mars 2006 sous le n° 2006/S53-055600 et au Bulletin des adjudications du 21 mars 2006, la société constituée en application de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 autorisant la Régie des Bâtiments à s'associer avec d'autres personnes morales est autorisée à céder des droits réels sur des immeubles, par voie de vente, d'apport ou d'emphytéose, à la société d'investissement à capital fixe immobilière en vue de la constitution de laquelle l'État belge a publié l'avis de marché précité.

– toegewezen aan de financiering van de sociale zekerheid in uitvoering van artikel 66 van de programmawet van 2 januari 2001 gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2001, 30 december 2001, 2 augustus 2002, 24 december 2002, 22 december 2003, 9 juli 2004, 27 december 2004, 3 juli 2005, 11 juli 2005, 20 juli 2005 en 23 december 2005,

– toegewezen aan de financiering van de toelagen bedoeld in de artikelen 10 tot 14 van de wet van 6 mei 2002 houdende oprichting van het Fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid krachtens artikel 190, § 2, van de programmawet (I) van 24 december 2002,

– voorafgenomen door een toewijzing vanuit de BTW-ontvangsten, bedoeld in artikel 21 *ter*, § 1, tweede lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, gewijzigd bij de wet van 23 december 2005.

In het geval waar, ingevolge de overdracht van de schuldvorderingen, de opbrengst van de belasting op de toegevoegde waarde lager wordt dan de som van de bedragen vastgesteld krachtens de voormelde bepalingen, zal de financiering van de sociale zekerheid, van de toelagen bedoeld in de artikelen 10 tot 14 van de wet van 6 mei 2002 en van het bedrag voorafgenomen op de ontvangsten van de BTW bedoeld in artikel 21 *ter*, § 1, tweede lid, van de wet van 29 april 1999, verzekerd worden door een bedrag ter vergoeding ten laste van de Schatkist.

Het bedrag van de vergoeding zal gelijk zijn aan het deel van het bedrag gestort aan de overnemer van de fiscale schuldvorderingen dat bestemd zou zijn geweest voor de hoger vermeldde uitgaven indien de overdracht niet zou hebben plaatsgevonden.

Art. 25

In het kader van de operatie omschreven in de aankondiging van opdracht gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 17 maart 2006 onder nr. 2006/S53-055600 en in het Bulletin der Aanbestedingen van 21 maart 2006, wordt de vennootschap opgericht met toepassing van het koninklijk besluit van 18 november 1996 waarbij de Regie der Gebouwen ertoe wordt gemachtigd zich te verenigen met andere rechtspersonen, gemachtigd zakelijke rechten op onroerende goederen over te dragen, door middel van verkoop, inbreng of erfpacht ten voordele van de vennootschap met vast kapitaal voor belegging in onroerende goederen met het oog op de oprichting

Par dérogation à la loi du 31 mai 1923 relative à l'aliénation d'immeubles domaniaux, le ministre des Finances, par l'intermédiaire des comités d'acquisition d'immeubles, est compétent pour conférer l'authenticité aux actes relatifs à l'opération immobilière visée à l'alinéa 1er concernant les biens cédés par le conseil d'administration de la société constituée en application de l'arrêté royal du 18 novembre 1996 autorisant la Régie des Bâtiments à s'associer avec d'autres personnes morales.

CHAPITRE VII

Caisse nationale des Calamités

Art. 26

En 2006, un montant de 26.700.000 EUR provenant de la taxe annuelle sur les opérations d'assurance, telle que prévue aux articles 173 à 183 du titre XII du Code des taxes assimilées au timbre, est affecté afin de financer la Caisse Nationale des Calamités.

Ce montant est affecté au travers du fonds d'attribution 66.80.B.

Mensuellement, un douzième du montant prévu sur base annuelle sera attribué à la Caisse Nationale des Calamités.

Ce douzième est versé au plus tard le 20e du mois au cours duquel les recettes en matière de taxe annuelle sur les opérations d'assurances précitées sont perçues.

Art. 27

L'article 37, §2, de la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des calamités naturelles est complété comme suit:

«4° le cas échéant par une partie du produit des taxes annuelles sur les opérations d'assurance, telle que prévue aux articles 173 à 183 du titre XII du Code des taxes assimilées au timbre. Pour l'année 2006, 26.700.000 EUR sont affectés via le fonds d'attribution 66.80.B visé à l'article 26 de la loi-programme du ... 2006.»

waarvan de Belgische Staat voornoemde aankondiging van opdracht heeft bekend gemaakt.

In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, is de minister van Financiën, via de aankoopcomités voor onroerende goederen, bevoegd om authenticiteit te verlenen aan de akten aangaande de in het eerste lid bedoelde onroerende operatie betreffende de goederen overgedragen door de raad van bestuur van de vennootschap opgericht met toepassing van het koninklijk besluit van 18 november 1996 waarbij de Regie der Gebouwen ertoe wordt gemachtigd zich te verenigen met andere rechtspersonen.

HOOFDSTUK VII

Nationale Kas voor Rampenschade

Art. 26

In 2006 wordt een bedrag van 26.700.000 EUR afkomstig van de jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen, zoals bepaald bij de artikelen 173 tot 183 van titel XII van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen, toegewezen ten einde de Nationale Kas voor Rampenschade te financieren.

Dit bedrag wordt toegewezen door middel van het toewijzingsfonds 66.80.B.

Maandelijks zal één twaalfde van het op jaarbasis bepaalde bedrag aan de Nationale Kas voor Rampenschade worden overgemaakt.

Dit twaalfde wordt gestort uiterlijk de 20ste van de maand waarin de ontvangsten inzake de bovenvermelde jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten zijn ontvangen.

Art. 27

Artikel 37, § 2, van de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade aan private goederen veroorzaakt door natuurrampen, wordt als volgt aangevuld:

«4° eventueel door een gedeelte van de opbrengst van de jaarlijkse taksen op de verzekeringsverrichtingen, zoals bepaald bij de artikelen 173 tot 183 van titel XII van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen. Voor het jaar 2006 wordt 26.700.000 EUR toegevoegd via het toewijzingsfonds 66.80.B bedoeld in artikel 26 van de programmawet van ... 2006.»

CHAPITRE VIII

**Garantie du service public et cession
d'immeubles domaniaux**

Art. 28

Dans la loi du 31 mai 1923 relative à l'aliénation d'immeubles domaniaux, il est inséré un article *2bis*, rédigé comme suit:

«Art. *2bis*. — § 1er. Les immeubles appartenant à l'État belge occupés par les juridictions et spécialement aménagés en vue de l'exercice du service public de la justice, peuvent être vendus, apportés ou donnés en emphytéose, à la condition que la vente, l'apport ou l'emphytéose soit concomitant à la conclusion d'un bail au profit de l'État auquel s'appliquent, nonobstant toute convention contraire dans le bail, les dispositions des paragraphes 2 et 3. Pour le surplus, et dans la mesure où il n'y est pas dérogé par les parties, le bail est régi par les articles 1714 et suivants du Code civil.

§ 2. Aussi longtemps que le bien loué reste affecté au service public, l'État a le droit d'obtenir le renouvellement du bail, soit à l'expiration de celui-ci, soit à l'expiration de tout bail ultérieur avec le bailleur originaire ou tout autre bailleur.

Au plus tôt 24 mois et au plus tard 18 mois avant l'expiration du bail en cours, le bailleur et l'État peuvent chacun notifier par lettre recommandée à l'autre partie leur volonté que le nouveau bail soit conclu soit aux mêmes conditions, soit à des conditions différentes de celles du bail en cours. A défaut d'une telle notification, le bail est renouvelé aux mêmes conditions et pour une même durée que le bail en cours.

Si, dans les trois mois à compter de cette notification, les parties restent en désaccord quant au montant du loyer ou quant aux autres modalités du nouveau bail, la partie la plus diligente pourra saisir le juge qui fixera en équité les conditions de ce bail, dans le respect des conditions du marché, de la nécessaire continuité du service public et de l'équilibre des prestations réciproques.

HOOFDSTUK VIII

**Verzekering van de openbare dienst en overdracht
van onroerende domeingoederen**

Art. 28

In de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, wordt een artikel *2bis* ingevoegd, luidende:

«Art. *2bis*. — § 1. De gebouwen die toebehoren aan de Belgische Staat en die betrokken worden door de rechtscolleges en die speciaal ingericht zijn met het oog op het uitoefenen van de openbare dienst van het gerecht, kunnen worden verkocht, ingebracht of in erfpacht gegeven, op voorwaarde dat tegelijk met de verkoop, de inbreng of de erfpacht een huurovereenkomst wordt afgesloten ten voordele van de Staat, waarop de bepalingen van de paragrafen 2 en 3 van toepassing zijn, niettegenstaande elke andere afspraak in de huurovereenkomst. Voor het overige en in de mate de partijen hier niet van afwijken, wordt de huurovereenkomst geregeld door de artikelen 1714 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§ 2. Zolang het verhuurde goed bestemd blijft voor de openbare dienst, heeft de Staat het recht om de hernieuwing van de huurovereenkomst te vragen, hetzij bij het verstrijken hiervan, hetzij bij het verstrijken van elke latere huurovereenkomst met de oorspronkelijke verhuurder of elke andere verhuurder.

Ten vroegste 24 maanden en ten laatste 18 maanden voor het verstrijken van de lopende huur, kunnen de verhuurder en de Staat elk bij aangetekende brief aan de andere partij hun wil kenbaar maken dat de nieuwe huurovereenkomst zou worden afgesloten hetzij aan dezelfde voorwaarden, hetzij aan voorwaarden die verschillen van de lopende huurovereenkomst. Bij gebrek aan zulke kennisgeving, wordt de huurovereenkomst hernieuwd aan dezelfde voorwaarden en voor dezelfde looptijd als de lopende huurovereenkomst.

Indien binnen drie maanden vanaf deze kennisgeving, de partijen geen overeenstemming bereiken over het bedrag van de huurprijs of over de andere voorwaarden van de nieuwe huur, dan kan de meest gereede partij de rechter vatten, die naar billijkheid de voorwaarden van deze huur zal vastleggen, rekening houdend met de marktvoorwaarden, de noodzakelijke continuïteit van de openbare dienst en het evenwicht tussen de wederzijdse prestaties.

Les jugements intervenus sont exécutoires par provision nonobstant tout recours.

L'État dispose de deux mois à compter de la notification du jugement définitif pour notifier au bailleur sa volonté de renouveler le bail aux conditions fixées par le juge ou sa renonciation au renouvellement du bail. Si l'État notifie au bailleur sa volonté de renoncer au bail ou omet de prendre position, le bail prendra fin de plein droit 6 mois après la notification du jugement définitif, sauf convention contraire entre les parties quant aux modalités de fin du bail. En cas de circonstances exceptionnelles mettant en péril la continuité du service public, le juge peut, à la demande de l'État, fixer une durée supérieure, qui ne pourra cependant pas excéder 18 mois. Entre le terme du bail venu à échéance et la date de départ des lieux, les conditions fixées par le juge sont applicables, rétroactivement si le jugement survient postérieurement au terme du bail.

§ 3. 1° Aussi longtemps que le bien loué reste affecté au service public et que l'État n'a pas donné congé, le bailleur ne peut vendre le bien ou aliéner son droit d'emphytéose qu'après avoir mis l'État en mesure d'exercer son droit de préemption.

2° A cet effet, en cas de vente de gré à gré, le bailleur notifie à l'État le contenu de l'acte notarié établi sous condition suspensive du non-exercice du droit de préemption. Cette notification vaut offre de vente aux conditions fixées dans l'acte.

Si l'État accepte l'offre, il doit notifier son acceptation au notaire ayant reçu l'acte dans le mois de la notification visée à l'alinéa 1er, auquel cas, conformément à l'article 1583 du Code civil, la vente est parfaite entre parties dès que l'acceptation de l'État est arrivée à la connaissance de ce notaire.

3° En cas de vente publique, l'officier instrumentant et le bailleur sont chacun tenus de notifier à l'État le lieu, la date et l'heure de la vente au moins quinze jours à l'avance.

Si la vente a lieu sans réserve de l'exercice éventuel du droit de surenchère, l'officier instrumentant est tenu de demander publiquement, à la fin des enchères et avant l'adjudication si l'État ou son mandataire désire

De vonnissen zijn uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel.

De Staat beschikt over twee maanden vanaf de betekening van het definitieve vonnis om aan de verhuurder zijn wil te kennen te geven om hetzij de huur te hernieuwen aan de door de rechter vastgelegde voorwaarden, hetzij af te zien van de hernieuwing van de huur. Als de Staat aan de verhuurder te kennen geeft afstand te doen van de huurhernieuwing of nalaat standpunt in te nemen, dan zal de huur van rechtswege eindigen 6 maanden na de betekening van het definitieve vonnis, behoudens andersluidende overeenkomst tussen de partijen aangaande de modaliteiten van de huur. Ingeval van uitzonderlijke omstandigheden die de continuïteit van de openbare dienst in gevaar brengen, kan de rechter, op verzoek van de Staat, een langere termijn vastleggen, die evenwel niet langer kan zijn dan 18 maanden. Tussen het einde van de vervallen huur en het ogenblik van het ontruimen van de plaatsen, zullen de voorwaarden vastgelegd door de rechter van toepassing zijn, met retroactieve werking indien het vonnis wordt uitgesproken na het einde van de huur.

§ 3. 1° Zolang het verhuurde goed bestemd blijft voor de openbare dienst en de Staat geen opzegging gegeven heeft, kan de verhuurder het goed niet verkopen of zich ontdoen van de erfpacht dan na de Staat de gelegenheid te hebben gegeven zijn recht van voorkoop uit te oefenen.

2° Te dien einde geeft, ingeval van verkoop uit de hand, de verhuurder aan de Staat kennis van de inhoud van de notariële akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht op voorkoop. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop onder de voorwaarden bepaald in de akte.

Aanvaardt de Staat het aanbod, dan moet hij daarvan aan de notaris die de akte heeft verleden kennis geven binnen een maand na de kennisgeving bedoeld in het eerste lid, in welk geval de verkoop overeenkomstig artikel 1583 van het Burgerlijk Wetboek tussen partijen voltrokken is, zodra de aanvaarding van de Staat ter kennis is gekomen van de notaris.

3° Bij openbare verkoop zijn de instrumenterende ambtenaar en de verhuurder elk gehouden minstens vijftien dagen van tevoren aan de Staat kennis te geven van plaats, dag en uur van de verkoop.

Indien de verkoop wordt gehouden zonder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar ertoe gehouden bij het einde van de opbieding en vóór de

exercer son droit de préemption au prix de la dernière offre:

a) si l'État acquiesce à la question de l'officier instrumentant, la vente à l'État devient définitive;

b) si l'État refuse, se tait ou est absent, la vente se poursuit;

c) si l'État tient en suspens sa réponse, l'adjudication a lieu sous la condition suspensive de non-exercice dans un délai de 10 jours du droit de préemption.

Si la vente a lieu sous réserve de l'exercice éventuel du droit de surenchère, l'officier instrumentant n'est pas tenu de demander à l'État s'il exerce son droit de préemption:

a) s'il y a surenchère, l'exploit en sera dénoncé à l'État comme à l'adjudicataire, huit jours avant la séance de surenchère. A la fin des enchères et avant l'adjudication, la demande visée à l'alinéa 2 doit être posée publiquement à l'État à la séance de surenchère;

b) s'il n'y a pas de surenchère ou que la surenchère est refusée par le notaire, celui-ci notifiera le montant de la dernière offre à l'État en lui demandant s'il désire exercer son droit de préemption. Si l'État n'a pas, dans un délai de dix jours, fait part de son acquiescement, l'adjudication est définitive.

4° Lorsque la propriété mise en vente ne constitue qu'une partie du bien loué, le droit de préemption s'applique à cette partie.

5° En cas de vente faite en méconnaissance du droit de préemption de l'État, celui-ci peut exiger soit d'être subrogé à l'acquéreur, soit de recevoir du vendeur le versement d'une indemnité correspondant à 20% du prix de vente.

Dans le premier cas, l'action doit être intentée à la fois au vendeur et au premier acquéreur, et la demande n'est reçue qu'après avoir été inscrite en marge de la transcription de l'acte incriminé et, le cas échéant, en marge de la transcription du dernier titre transcrit.

L'État rembourse à l'acquéreur le prix payé par lui ainsi que les frais de l'acte. Il n'est tenu des obligations résultant pour l'acquéreur de l'acte authentique de vente

toewijzing, in het openbaar de vraag te stellen of de Staat of zijn gevolmachtigde zijn recht van voorkoop wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs:

a) indien de Staat met de vraag van de instrumenterende ambtenaar instemt, is de verkoop aan de Staat definitief;

b) ingeval van weigering, afwezigheid of stilzwijgen, wordt de verkoop voortgezet;

c) indien de Staat zijn antwoord in beraad houdt, geschiedt de toewijzing onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop binnen een termijn van tien dagen.

Indien de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar er niet toe gehouden aan de Staat de vraag te stellen of hij zijn recht van voorkoop uitoefent:

a) indien er een hoger bod is, wordt dit aan de Staat en de koper ter kennis gebracht acht dagen voor de zitting van hoger bod. Op het einde van de opbiedingen en vóór de toewijzing, moet de vraag bedoeld in het tweede lid in het openbaar worden gesteld aan de Staat op de zitting van hoger bod;

b) indien er geen hoger bod wordt gedaan of indien de notaris het hoger bod niet aanneemt, betekent hij het laatste bod aan de Staat en stelt hem de vraag of hij zijn recht van voorkoop wenst uit te oefenen. Indien de Staat binnen een termijn van tien dagen zijn instemming niet aan de notaris heeft betekend, is de toewijzing definitief.

4° Wanneer het te koop gestelde eigendom slechts een deel is van het verhuurde goed, is het recht van voorkoop van toepassing op dit deel.

5° In geval van verkoop met miskennis van de rechten van voorkoop van de Staat heeft deze het recht, ofwel in de plaats gesteld te worden van de koper, ofwel van de verkoper een schadevergoeding te eisen ten bedrage van 20% van de verkoopprijs.

In het eerste geval moet de vordering gelijktijdig tegen de verkoper en de eerste koper worden ingesteld, en is de eis eerst ontvankelijk na inschrijving op de kant van de overschrijving van de betwiste akte en in voorkomend geval op de kant van de overschrijving van de laatst overgeschreven titel.

De Staat betaalt aan de koper de prijs terug die deze heeft betaald, alsmede de kosten van de akte. Hij is slechts gehouden tot de verplichtingen die voor de ko-

et des charges consenties par l'acquéreur que pour autant que ces dernières aient fait l'objet d'inscription ou de transcription avant l'inscription de sa demande.

L'action en retrait et subrogation et l'action en indemnisation se prescrivent, en cas de vente publique, par trois mois à dater de l'adjudication et, en cas de vente de gré à gré, par trois mois à dater de la notification de cette vente à l'État, si une telle notification a eu lieu, et sans cela par deux ans à dater de la transcription de l'acte de vente.

En accueillant la demande de subrogation, le juge renvoie les parties pour la passation de l'acte devant le notaire choisi par elles ou devant un notaire nommé d'office, si les parties ne s'accordent pas sur le choix. Les frais de l'acte sont à charge de l'État.

Toute décision rendue sur une action en subrogation sera inscrite à la suite de l'inscription prévue à l'alinéa 2.

6° Les notifications prévues au présent paragraphe doivent, à peine d'inexistence, être signifiées par exploit d'huissier ou par lettre recommandée.»

Art. 29

Dans l'arrêté royal du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'État, est inséré un article 88*bis*, rédigé comme suit:

«Art. 88*bis*. — § 1er. Les immeubles appartenant à l'État belge occupés par les juridictions et spécialement aménagés en vue de l'exercice du service public de la justice, peuvent être vendus, apportés ou donnés en emphytéose, à la condition que la vente, l'apport ou l'emphytéose soit concomitant à la conclusion d'un bail au profit de l'État auquel s'appliquent, nonobstant toute convention contraire dans le bail, les dispositions des paragraphes 2 et 3. Pour le surplus, et dans la mesure où il n'y est pas dérogé par les parties, le bail est régi par les articles 1714 et suivants du Code civil.

§ 2. Aussi longtemps que le bien loué reste affecté au service public, l'État a le droit d'obtenir le renouvel-

per voortvloeien uit de authentieke akte van verkoop en tot de lasten waarin de koper heeft toegestemd, voor zover die lasten zijn ingeschreven of overgeschreven voor de inschrijving van zijn eis.

De vordering tot naasting en indeplaatsstelling en de vordering tot schadeloosstelling verjaren, bij openbare verkoop, door verloop van drie maanden te rekenen van de datum van de toewijzing, en, bij verkoop uit de hand, door verloop van drie maanden te rekenen van de kennisgeving van deze verkoop aan de Staat, indien een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgehad, en anders door verloop van twee jaren na de overschrijving van de akte van verkoop.

Ingeval hij de vordering tot indeplaatsstelling inwiligt, verwijst de rechter de partijen voor het verlijden van de akte naar de door hen gekozen notaris of naar een ambtshalve aangewezen notaris, indien de partijen het niet eens zijn over de keuze. De kosten van de akte komen ten laste van de Staat.

Iedere uitspraak op een eis tot indeplaatsstelling wordt ingeschreven achter de inschrijving bedoeld in het tweede lid.

6° De kennisgevingen bepaald in deze paragraaf moeten, op straffe van niet bestaan betekend worden bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij ter post aange tekende brief.»

Art. 29

In het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, wordt een artikel 88*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 88*bis*. — § 1. De gebouwen die toebehoren aan de Belgische Staat en die betrokken worden door de rechtscollages en die speciaal ingericht zijn met het oog op het uitoefenen van de openbare dienst van het gerecht, kunnen worden verkocht, ingebracht of in erfpacht gegeven, op voorwaarde dat tegelijk met de verkoop, de inbreng of de erfpacht een huurovereenkomst wordt afgesloten ten voordele van de Staat, waarop de bepalingen van de paragrafen 2 en 3 van toepassing zijn, niettegenstaande elke andere afspraak in de huurovereenkomst. Voor het overige en in de mate de partijen hier niet van afwijken, wordt de huurovereenkomst geregeld door de artikelen 1714 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§ 2. Zolang het verhuurde goed bestemd blijft voor de openbare dienst, heeft de Staat het recht om de

lement du bail, soit à l'expiration de celui-ci, soit à l'expiration de tout bail ultérieur avec le bailleur originaire ou tout autre bailleur.

Au plus tôt 24 mois et au plus tard 18 mois avant l'expiration du bail en cours, le bailleur et l'État peuvent chacun notifier par lettre recommandée à l'autre partie leur volonté que le nouveau bail soit conclu soit aux mêmes conditions, soit à des conditions différentes de celles du bail en cours. A défaut d'une telle notification, le bail est renouvelé aux mêmes conditions et pour une même durée que le bail en cours.

Si, dans les trois mois à compter de cette notification, les parties restent en désaccord quant au montant du loyer ou quant aux autres modalités du nouveau bail, la partie la plus diligente pourra saisir le juge qui fixera en équité les conditions de ce bail, dans le respect des conditions du marché, de la nécessaire continuité du service public et de l'équilibre des prestations réciproques.

Les jugements intervenus sont exécutoires par provision nonobstant tout recours.

L'État dispose de deux mois à compter de la notification du jugement définitif pour notifier au bailleur sa volonté de renouveler le bail aux conditions fixées par le juge ou sa renonciation au renouvellement du bail. Si l'État notifie au bailleur sa volonté de renoncer au bail ou omet de prendre position, le bail prendra fin de plein droit 6 mois après la notification du jugement définitif, sauf convention contraire entre les parties quant aux modalités de fin du bail. En cas de circonstances exceptionnelles mettant en péril la continuité du service public, le juge peut, à la demande de l'État, fixer une durée supérieure, qui ne pourra cependant pas excéder 18 mois. Entre le terme du bail venu à échéance et la date de départ des lieux, les conditions fixées par le juge sont applicables, rétroactivement si le jugement survient postérieurement au terme du bail.

§ 3. 1° Aussi longtemps que le bien loué reste affecté au service public et que l'État n'a pas donné congé, le bailleur ne peut vendre le bien ou aliéner son droit d'emphytéose qu'après avoir mis l'État en mesure d'exercer son droit de préemption.

hernieuwing van de huurovereenkomst te vragen, hetzij bij het verstrijken hiervan, hetzij bij het verstrijken van elke latere huurovereenkomst met de oorspronkelijke verhuurder of elke andere verhuurder.

Ten vroegste 24 maanden en ten laatste 18 maanden voor het verstrijken van de lopende huur, kunnen de verhuurder en de Staat elk bij aangetekende brief aan de andere partij hun wil kenbaar maken dat de nieuwe huurovereenkomst zou worden afgesloten hetzij aan dezelfde voorwaarden, hetzij aan voorwaarden die verschillen van de lopende huurovereenkomst. Bij gebrek aan zulke kennisgeving, wordt de huurovereenkomst hernieuwd aan dezelfde voorwaarden en voor dezelfde looptijd als de lopende huurovereenkomst.

Indien binnen drie maanden vanaf deze kennisgeving, de partijen geen overeenstemming bereiken over het bedrag van de huurprijs of over de andere voorwaarden van de nieuwe huur, dan kan de meest gereede partij de rechter vatten, die naar billijkheid de voorwaarden van deze huur zal vastleggen, rekening houdend met de marktvoorwaarden, de noodzakelijke continuïteit van de openbare dienst en het evenwicht tussen de wederzijdse prestaties.

De vonnissen zijn uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel.

De Staat beschikt over twee maanden vanaf de betekening van het definitieve vonnis om aan de verhuurder zijn wil te kennen te geven om hetzij de huur te hernieuwen aan de door de rechter vastgelegde voorwaarden, hetzij af te zien van de hernieuwing van de huur. Als de Staat aan de verhuurder te kennen geeft afstand te doen van de huurhernieuwing of nalaat standpunt in te nemen, dan zal de huur van rechtswege eindigen 6 maanden na de betekening van het definitieve vonnis, behoudens andersluidende overeenkomst tussen de partijen aangaande de modaliteiten van de huur. Ingeval van uitzonderlijke omstandigheden die de continuïteit van de openbare dienst in gevaar brengen, kan de rechter, op verzoek van de Staat, een langere termijn vastleggen, die evenwel niet langer kan zijn dan 18 maanden. Tussen het einde van de vervallen huur en het ogenblik van het ontruimen van de plaatsen, zullen de voorwaarden vastgelegd door de rechter van toepassing zijn, met retroactieve werking indien het vonnis wordt uitgesproken na het einde van de huur.

§ 3. 1° Zolang het verhuurde goed bestemd blijft voor de openbare dienst en de Staat geen opzegging gegeven heeft, kan de verhuurder het goed niet verkopen of zich ontdoen van de erfpacht dan na de Staat de gelegenheid te hebben gegeven zijn recht van voorkoop uit te oefenen.

2° A cet effet, en cas de vente de gré à gré, le bailleur notifie à l'État le contenu de l'acte notarié établi sous condition suspensive du non-exercice du droit de préemption. Cette notification vaut offre de vente aux conditions fixées dans l'acte.

Si l'État accepte l'offre, il doit notifier son acceptation au notaire ayant reçu l'acte dans le mois de la notification visée à l'alinéa 1er, auquel cas, conformément à l'article 1583 du Code civil, la vente est parfaite entre parties dès que l'acceptation de l'État est arrivée à la connaissance de ce notaire.

3° En cas de vente publique, l'officier instrumentant et le bailleur sont chacun tenus de notifier à l'État le lieu, la date et l'heure de la vente au moins quinze jours à l'avance.

Si la vente a lieu sans réserve de l'exercice éventuel du droit de surenchère, l'officier instrumentant est tenu de demander publiquement, à la fin des enchères et avant l'adjudication si l'État ou son mandataire désire exercer son droit de préemption au prix de la dernière offre:

- a) si l'État acquiesce à la question de l'officier instrumentant, la vente à l'État devient définitive;
- b) si l'État refuse, se tait ou est absent, la vente se poursuit;
- c) si l'État tient en suspens sa réponse, l'adjudication a lieu sous la condition suspensive de non-exercice dans un délai de 10 jours du droit de préemption.

Si la vente a lieu sous réserve de l'exercice éventuel du droit de surenchère, l'officier instrumentant n'est pas tenu de demander à l'État s'il exerce son droit de préemption:

- a) s'il y a surenchère, l'exploit en sera dénoncé à l'État comme à l'adjudicataire, huit jours avant la séance de surenchère. A la fin des enchères et avant l'adjudication, la demande visée à l'alinéa 2 doit être posée publiquement à l'État à la séance de surenchère;

2° Te dien einde geeft, ingeval van verkoop uit de hand, de verhuurder aan de Staat kennis van de inhoud van de notariële akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht op voorkoop. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop onder de voorwaarden bepaald in de akte.

Aanvaardt de Staat het aanbod, dan moet hij daarvan aan de notaris die de akte heeft verleden kennis geven binnen een maand na de kennisgeving bedoeld in het eerste lid, in welk geval de verkoop overeenkomstig artikel 1583 van het Burgerlijk Wetboek tussen partijen voltrokken is, zodra de aanvaarding van de Staat ter kennis is gekomen van de notaris.

3° Bij openbare verkoop zijn de instrumenterende ambtenaar en de verhuurder elk gehouden minstens vijftien dagen van tevoren aan de Staat kennis te geven van plaats, dag en uur van de verkoop.

Indien de verkoop wordt gehouden zonder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar ertoe gehouden bij het einde van de opbieding en vóór de toewijzing, in het openbaar de vraag te stellen of de Staat of zijn gevolmachtigde zijn recht van voorkoop wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs:

- a) indien de Staat met de vraag van de instrumenterende ambtenaar instemt, is de verkoop aan de Staat definitief;
- b) ingeval van weigering, afwezigheid of stilzwijgen, wordt de verkoop voortgezet;
- c) indien de Staat zijn antwoord in beraad houdt, geschiedt de toewijzing onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop binnen een termijn van tien dagen.

Indien de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar er niet toe gehouden aan de Staat de vraag te stellen of hij zijn recht van voorkoop uitoefent:

- a) indien er een hoger bod is, wordt dit aan de Staat en de koper ter kennis gebracht acht dagen voor de zitting van hoger bod. Op het einde van de opbiedingen en vóór de toewijzing, moet de vraag bedoeld in het tweede lid in het openbaar worden gesteld aan de Staat op de zitting van hoger bod;

b) s'il n'y a pas de surenchère ou que la surenchère est refusée par le notaire, celui-ci notifiera le montant de la dernière offre à l'État en lui demandant s'il désire exercer son droit de préemption. Si l'État n'a pas, dans un délai de dix jours, fait part de son acquiescement, l'adjudication est définitive.

4° Lorsque la propriété mise en vente ne constitue qu'une partie du bien loué, le droit de préemption s'applique à cette partie.

5° En cas de vente faite en méconnaissance du droit de préemption de l'État, celui-ci peut exiger soit d'être subrogé à l'acquéreur, soit de recevoir du vendeur le versement d'une indemnité correspondant à 20% du prix de vente.

Dans le premier cas, l'action doit être intentée à la fois au vendeur et au premier acquéreur, et la demande n'est reçue qu'après avoir été inscrite en marge de la transcription de l'acte incriminé et, le cas échéant, en marge de la transcription du dernier titre transcrit.

L'État rembourse à l'acquéreur le prix payé par lui ainsi que les frais de l'acte. Il n'est tenu des obligations résultant pour l'acquéreur de l'acte authentique de vente et des charges consenties par l'acquéreur que pour autant que ces dernières aient fait l'objet d'inscription ou de transcription avant l'inscription de sa demande.

L'action en retrait et subrogation et l'action en indemnisation se prescrivent, en cas de vente publique, par trois mois à dater de l'adjudication et, en cas de vente de gré à gré, par trois mois à dater de la notification de cette vente à l'État, si une telle notification a eu lieu, et sans cela par deux ans à dater de la transcription de l'acte de vente.

En accueillant la demande de subrogation, le juge renvoie les parties pour la passation de l'acte devant le notaire choisi par elles ou devant un notaire nommé d'office, si les parties ne s'accordent pas sur le choix. Les frais de l'acte sont à charge de l'État.

Toute décision rendue sur une action en subrogation sera inscrite à la suite de l'inscription prévue à l'alinéa 2.

b) indien er geen hoger bod wordt gedaan of indien de notaris het hoger bod niet aanneemt, betekent hij het laatste bod aan de Staat en stelt hem de vraag of hij zijn recht van voorkoop wenst uit te oefenen. Indien de Staat binnen een termijn van tien dagen zijn instemming niet aan de notaris heeft betekend, is de toewijzing definitief.

4° Wanneer het te koop gestelde eigendom slechts een deel is van het verhuurde goed, is het recht van voorkoop van toepassing op dit deel.

5° In geval van verkoop met miskennis van de rechten van voorkoop van de Staat heeft deze het recht, ofwel in de plaats gesteld te worden van de koper, ofwel van de verkoper een schadevergoeding te eisen ten bedrage van 20% van de verkoopprijs.

In het eerste geval moet de vordering gelijktijdig tegen de verkoper en de eerste koper worden ingesteld, en is de eis eerst ontvankelijk na inschrijving op de kant van de overschrijving van de betwiste akte en in voorkomend geval op de kant van de overschrijving van de laatst overgeschreven titel.

De Staat betaalt aan de koper de prijs terug die deze heeft betaald, alsmede de kosten van de akte. Hij is slechts gehouden tot de verplichtingen die voor de koper voortvloeien uit de authentieke akte van verkoop en tot de lasten waarin de koper heeft toegestemd, voor zover die lasten zijn ingeschreven of overgeschreven voor de inschrijving van zijn eis.

De vordering tot naasting en indeplaatsstelling en de vordering tot schadeloosstelling verjaren, bij openbare verkoop, door verloop van drie maanden te rekenen van de datum van de toewijzing, en, bij verkoop uit de hand, door verloop van drie maanden te rekenen van de kennisgeving van deze verkoop aan de Staat, indien een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgehad, en anders door verloop van twee jaren na de overschrijving van de akte van verkoop.

Ingeval hij de vordering tot indeplaatsstelling inwiligt, verwijst de rechter de partijen voor het verlijden van de akte naar de door hen gekozen notaris of naar een ambtshalve aangewezen notaris, indien de partijen het niet eens zijn over de keuze. De kosten van de akte komen ten laste van de Staat.

Iedere uitspraak op een eis tot indeplaatsstelling wordt ingeschreven achter de inschrijving bedoeld in het tweede lid.

6° Les notifications prévues au présent paragraphe doivent, à peine d'inexistence, être signifiées par exploit d'huissier ou par lettre recommandée.».

Art. 30

L'article 1er, alinéa 3, et l'article 2 de la loi du 31 mai 1923 relative à l'aliénation d'immeubles domaniaux ainsi que l'article 87, alinéa 3, et l'article 88 de l'arrêté royal du 17 juillet 1991 portant coordination des lois sur la comptabilité de l'État, ne sont pas applicables au transfert de biens immeubles sous forme de vente, d'apport ou de constitution de droits d'emphytéose, à la société d'investissement à capital fixe immobilière pour la constitution de laquelle l'État belge a publié un avis de marché au *Journal officiel des Communautés européennes* le 17 mars 2006 et au *Bulletin des adjudications* le 21 mars 2006.

TITRE III

AFFAIRES SOCIALES

CHAPITRE PREMIER

Véhicules de société – Cotisation de solidarité

Art. 31

L'article 38, § 3^{quater}, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, remplacé par la loi du 27 décembre 2004 et modifié par les lois du 20 juillet 2005, du 27 décembre 2005 et du 10 mai 2006, est remplacé comme suit:

«§ 3^{quater}. 1°. Une cotisation de solidarité est due par l'employeur qui met à la disposition de son travailleur, de manière directe ou indirecte, un véhicule également destiné à un usage autre que strictement professionnel et ce, indépendamment de toute contribution financière du travailleur dans le financement ou l'utilisation de ce véhicule.

Est présumé être mis à disposition du travailleur à un usage autre que strictement professionnel tout véhicule immatriculé au nom de l'employeur ou faisant l'objet d'un contrat de location ou de leasing ou de tout autre contrat d'utilisation de véhicule, sauf si l'employeur démontre soit que l'usage autre que strictement professionnel est exclusivement le fait d'une personne qui ne ressort pas au champ d'application de la sécurité so-

6° De kennisgevingen bepaald in deze paragraaf moeten, op straffe van niet bestaan betekend worden bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij ter post aange tekende brief.».

Art. 30

Artikel 1, derde lid, en artikel 2 van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen evenals artikel 87, derde lid, en artikel 88 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, zijn niet van toepassing op de overdracht van onroerende goederen onder de vorm van een verkoop, inbreng of vestiging van rechten van erfpacht, aan de vastgoedbeleggingsvennootschap met vast kapitaal, voor de oprichting waarvan de Staat een opdracht-aankondiging gepubliceerd heeft in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* van 17 maart 2006 en in het *Bulletin der aanbestedingen* van 21 maart 2006.

TITEL III

SOCIALE ZAKEN

HOOFDSTUK I

Bedrijfsvoertuigen – Solidariteitsbijdrage

Art. 31

Artikel 38, § 3^{quater}, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, vervangen bij de wet van 27 december 2004 en gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2005, van 27 december 2005 en van 10 mei 2006, wordt vervangen als volgt:

«§ 3^{quater}. 1°. Een solidariteitsbijdrage is verschuldigd door de werkgever die een voertuig, dat ook voor andere dan beroepsdoeleinden is bestemd, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking stelt van zijn werknemer, ongeacht elke financiële bijdrage van de werknemer in de financiering of het gebruik van dit voertuig.

Wordt verondersteld ter beschikking van de werknemer te zijn gesteld voor andere dan louter beroepsdoeleinden, ieder voertuig dat op naam van de werkgever is ingeschreven of dat het voorwerp uitmaakt van een huur- of leasingcontract of van gelijk welk ander contract voor het gebruik van het voertuig, behalve indien de werkgever aantoonbaar ofwel dat het gebruik voor ander dan louter beroepsdoeleinden uitsluitend gebeurt

ciale des travailleurs salariés, soit que l'usage du véhicule est strictement professionnel.

Par «véhicule», il faut entendre les véhicules appartenant aux catégories M1 et N1 telles que définies dans l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles et leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité.

Par «un usage autre que strictement professionnel», il faut entendre notamment le trajet entre le domicile et le lieu de travail qui est parcouru individuellement, l'usage privé et le transport collectif des travailleurs.

Par «travailleur», il faut entendre toute personne visée par la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs occupée par un employeur, ainsi que les personnes exclues de la loi précitée mais occupées soit dans les liens d'un contrat de travail, soit selon des modalités similaires celles d'un contrat de travail.

2°. En cas de mise à disposition d'un véhicule utilisé pour le transport collectif des travailleurs, la cotisation de solidarité fixée par le présent article est due sauf s'il s'agit d'un système de transport de travailleurs convenu entre partenaires sociaux dans lequel il est fait usage:

a) soit d'un véhicule appartenant la catégorie N1, dans lequel, outre le conducteur, au moins deux autres travailleurs de l'entreprise sont présents pendant au moins 80% du trajet accompli de et jusqu'au domicile du conducteur et si en outre, l'employeur prouve qu'il n'y a aucun autre usage privé de ce véhicule; lorsque le véhicule utilisé comprend moins de trois places ou si l'espace réservé au transport de personnes est constitué d'une seule banquette ou d'une seule rangée de sièges, il suffit qu'outre le conducteur, au moins un autre travailleur de l'entreprise soit présent pendant au moins 80% du trajet accompli de et jusqu'au domicile du conducteur;

b) soit d'un véhicule appartenant à la catégorie M1 comprenant au moins cinq places, non compris le siège du conducteur, et au maximum huit places, non compris le siège du conducteur; dans ce cas, les conditions suivantes doivent être remplies:

door een persoon die niet valt onder het toepassingsgebied van de sociale zekerheid voor werknemers, ofwel dat het voertuig voor louter beroepsdoeleinden wordt gebruikt.

Onder «voertuig» dient te worden verstaan de voertuigen die behoren tot de categorieën M1 en N1 zoals bepaald in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.

Onder «andere dan loutere beroepsdoeleinden» dient onder andere te worden verstaan de woon-werkverplaatsing die individueel afgelegd wordt, het privé gebruik en het collectief vervoer van werknemers.

Onder «werknemer» dient te worden verstaan elke persoon bedoeld bij de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders die tewerkgesteld wordt door een werkgever, evenals alle uit de voornoemde wet uitgesloten personen die tewerkgesteld worden in het kader van een arbeidsovereenkomst of onder gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst.

2°. In geval van ter beschikking stelling van een voertuig voor het collectief vervoer van werknemers is de bij dit artikel bepaalde solidariteitsbijdrage verschuldigd behalve indien het gaat om een systeem van vervoer van werknemers overeengekomen door de sociale partners waarin gebruikt wordt gemaakt:

a) ofwel van een voertuig, behorend tot de categorie N1, waarin, naast de chauffeur, minstens twee andere werknemers van de onderneming aanwezig zijn gedurende minstens 80% van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur en voor zover de werkgever bovendien bewijst dat er geen ander privé-gebruik wordt gemaakt van dit voertuig; wanneer het gebruikte voertuig minder dan drie plaatsen bevat of wanneer de ruimte voorbehouden voor het vervoer van personen uit één enkele zitbank of slechts één rij zitplaatsen bestaat, volstaat het dat, naast de chauffeur, minstens een andere werknemer van de onderneming aanwezig is gedurende minstens 80% van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur;

b) ofwel van een voertuig, behorend tot de categorie M1 met ten minste vijf plaatsen, de zetel van de chauffeur niet inbegrepen, en maximum acht plaatsen, de zetel van de chauffeur niet inbegrepen; in dit geval moeten de volgende voorwaarden vervuld zijn:

i) outre le conducteur, au moins trois travailleurs de l'entreprise sont habituellement présents pendant au moins 80% du trajet accompli de et jusqu'au domicile du conducteur,

ii) le véhicule doit être identifié, conformément la procédure définie par le Roi sur proposition du Conseil national du Travail ou, à défaut de proposition du Conseil national du Travail formulée avant le 15 février 2006, sur proposition formulée avant le 1er avril 2006 par la commission paritaire dont dépend l'employeur, au niveau de l'entreprise, comme étant affecté au transport collectif des travailleurs de l'entreprise et si en outre, l'employeur prouve qu'il n'y a aucun autre usage privé de ce véhicule. À défaut de proposition formulée par le Conseil national du Travail et la commission paritaire dont dépend l'employeur, dans les délais prévus par la phrase précédente, le Roi peut, après avis du Conseil national du Travail, définir la procédure d'identification.

3°. Le montant de cette cotisation est fonction du taux d'émission de CO₂ du véhicule tel que déterminé conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 26 février 1981 portant exécution des directives des Communautés européennes relatives la réception des véhicules à moteur et de leurs remorques, des tracteurs agricoles ou forestiers à roues, leurs éléments ainsi que leurs accessoires de sécurité.

Cette cotisation mensuelle, qui ne peut être inférieure 20,83 EUR, est fixée forfaitairement comme suit:

Pour les véhicules à essence: [(Y x 9 euros) 768]: 12;
Pour les véhicules au diesel: [(Y x 9 euros) 600]: 12;

Y étant le taux d'émissions de CO₂ en grammes par kilomètre tel que mentionné dans le certificat de conformité ou dans le procès-verbal de conformité du véhicule, ou dans la banque de données de la direction de l'immatriculation des véhicules.

4°. Les véhicules à propulsion électrique sont soumis à la cotisation mensuelle minimale visée au 3°.

5°. Les véhicules pour lesquels aucune donnée relative à l'émission de CO₂ n'est disponible au sein de la direction de l'immatriculation des véhicules sont assimilés, s'ils sont propulsés par un moteur à essence, aux véhicules émettant un taux de CO₂ de 182 gr/km et, s'ils sont propulsés par un moteur au diesel, aux véhicules émettant un taux de CO₂ de 165 gr/km.

i) naast de chauffeur zijn gewoonlijk minstens drie werknemers van de onderneming aanwezig gedurende minstens 80% van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur,

ii) het voertuig moet geïdentificeerd zijn overeenkomstig de door de Koning bepaalde procedure op voorstel van de Nationale Arbeidsraad of, bij gebrek aan een voorstel van de Nationale Arbeidsraad geformuleerd voor 15 februari 2006, op voorstel geformuleerd voor 1 april 2006 door het paritair comité waarvan de werkgever afhangt, op het niveau van de onderneming als dienend voor het collectief vervoer van werknemers van de onderneming en indien de werkgever daarenboven bewijst dat er geen ander privé-gebruik van dit voertuig is. Bij gebrek aan een voorstel geformuleerd door de Nationale Arbeidsraad en het paritair comité waarvan de werkgever afhangt binnen de termijnen bepaald in de vorige zin, kan de Koning, na advies van de Nationale Arbeidsraad, de identificatieprocedure bepalen.

3°. Het bedrag van deze bijdrage is afhankelijk van het CO₂-uitstootgehalte van het voertuig, zoals vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 februari 1981 houdende uitvoering van de richtlijnen van de Europese Gemeenschappen betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan, landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen, hun bestanddelen alsook hun veiligheidsonderdelen.

Deze maandelijkse bijdrage, die niet minder dan 20,83 EUR mag bedragen, wordt forfaitair vastgesteld als volgt:

Voor benzinevoertuigen: [(Y x 9 euro) 768]: 12;
Voor dieselveertuigen: [(Y x 9 euro) 600]: 12;

waarbij Y het CO₂-uitstootgehalte in gram per kilometer is, zoals vermeld in het gelijkvormigheidsattest of in het proces-verbaal van gelijkvormigheid van het voertuig, of in de gegevensbank van de dienst voor de inschrijving van de voertuigen.

4°. De voertuigen met elektrische aandrijving zijn onderworpen aan de in 3° bedoelde maandelijkse minimumbijdrage.

5°. De voertuigen waarvoor geen gegevens met betrekking tot de CO₂-uitstootgehalten beschikbaar zijn bij de dienst voor inschrijving van de voertuigen worden, indien ze aangedreven worden met een benzine-motor, gelijkgesteld met de voertuigen met een CO₂-uitstootgehalte van 182 g/km, en, indien ze aangedreven worden met een dieselmotor, met de voertuigen met een CO₂-uitstootgehalte van 165 g/km.

6°. Le 5° ne s'applique pas en cas de transformation d'un véhicule appartenant à la catégorie M1 en véhicule de la catégorie N1. Dans ce cas, la cotisation de solidarité est calculée sur la base du taux d'émission de CO₂ du véhicule comme s'il appartenait à la catégorie M1.

7°. Les employeurs qui mettent à disposition des véhicules équipés d'un moteur à allumage commandé fonctionnant au gaz de pétrole liquéfié installé conformément aux dispositions légales en vigueur sont soumis une cotisation de solidarité déterminée comme suit:

[(Y x 9 euros) 990]: 12;

Y étant le taux d'émission de CO₂ en grammes par kilomètre tel que mentionné dans le certificat de conformité ou dans le procès-verbal de conformité du véhicule ou dans la banque de données de la direction de l'immatriculation des véhicules.

8°. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, augmenter ou diminuer ces montants. Cet arrêté doit être confirmé par une loi dans un délai de neuf mois à dater de la publication de l'arrêté. À défaut de confirmation dans le délai précité, l'arrêt cesse de produire ses effets le premier jour du trimestre suivant celui au cours duquel le délai de confirmation expire.

9°. Le montant de la cotisation de solidarité déterminé sous 3° et sous 8° est rattaché à l'indice santé du mois de septembre 2004 (114,08). Le montant est adapté le 1er janvier de chaque année conformément la formule suivante: le montant de base est multiplié par l'indice santé du mois de septembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé du mois de septembre 2004.

10°. Cette cotisation est payée par l'employeur à l'Office national de sécurité sociale, dans les mêmes délais et dans les mêmes conditions que les cotisations de sécurité sociale pour les travailleurs salariés.

Le produit de la cotisation est transmis par l'Office national de sécurité sociale à l'O.N.S.S.-gestion globale, visé à l'article 5, alinéa 1er, 2°, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

6°. Het 5° is niet van toepassing in geval van omvorming van een voertuig behorend tot de categorie M1 in een voertuig behorend tot de categorie N1. In dat geval wordt de solidariteitsbijdrage berekend op basis van het CO₂-uitstootgehalte van het voertuig behorend tot de categorie M1.

7°. De werkgevers die voertuigen ter beschikking stellen uitgerust met een motor met elektrische ontsteking lopend op vloeibaar gemaakte petroleumgassen, gemonteerd overeenkomstig de geldende wettelijke bepaling, zijn onderworpen aan de solidariteitsbijdrage die als volgt wordt vastgesteld:

[(Y x 9 euro) 990]: 12;

waarbij Y het CO₂-uitstootgehalte in gram per kilometer is, zoals vermeld in het gelijkvormigheidsattest of in het proces-verbaal van gelijkvormigheid van het voertuig of in de gegevensbank van de dienst voor inschrijving van de voertuigen.

8°. De Koning kan, bij een na overleg in de Minister-raad vastgelegd besluit, de bedragen verhogen of verminderen. Dit besluit moet bij wet bekrachtigd worden binnen een termijn van negen maanden te rekenen vanaf de publicatie van het besluit. Bij ontstentenis van bekrachtiging binnen voornoemde termijn houdt het besluit op van kracht te zijn vanaf de eerste dag van het kwartaal volgend op dit tijdens welk de bekrachtigingstermijn een einde neemt.

9°. Het bedrag van de solidariteitsbijdrage bepaald bij het 3° en het 8° is gekoppeld aan het gezondheidsindexcijfer van de maand september 2004 (114,08). Op 1 januari van elk jaar wordt het bedrag aangepast overeenkomstig volgende formule: het basisbedrag wordt vermenigvuldigd met het gezondheidsindexcijfer van de maand september van het jaar voorafgaand aan het jaar tijdens welk het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn en gedeeld door het gezondheidsindexcijfer van de maand september 2004.

10°. Deze bijdrage wordt door de werkgever betaald aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, binnen dezelfde termijnen en onder dezelfde voorwaarden als de sociale zekerheidsbijdragen voor de werknemers.

De opbrengst van de bijdrage wordt door de Rijksdienst voor sociale zekerheid gestort aan de R.S.Z.-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Les dispositions du régime général de la sécurité sociale des travailleurs salariés, notamment en ce qui concerne les déclarations avec justification des cotisations, les délais en matière de paiement, l'application des sanctions civiles et les dispositions pénales, le contrôle, le juge compétent en cas de contestation, la prescription en matière d'actions judiciaires, le privilège et la communication du montant de la créance de l'Office national de Sécurité sociale, sont applicables.

Sans préjudice de l'application des autres sanctions civiles et des dispositions pénales, l'employeur l'égard duquel il est établi qu'il n'a pas déclaré un ou plusieurs véhicules soumis à la cotisation de solidarité ou qu'il a commis une ou plusieurs fausses déclarations visant à éluder le paiement de la cotisation ou partie de celui-ci, est redevable d'une indemnité forfaitaire dont le montant est égal au double des cotisations éludées, et dont le produit est transmis par l'Office national de sécurité sociale l'O.N.S.S.-gestion globale.

Cette indemnité forfaitaire n'est pas d'application pour la période du 1er janvier 2005 au 31 mars 2006, pour autant que les employeurs aient déclaré les véhicules et effectué le paiement de la cotisation de solidarité y afférente le 30 juin 2006 au plus tard.

L'administration des contributions directes ainsi que la direction de l'immatriculation des véhicules sont tenues de fournir aux personnes chargées de l'application de la législation sociale les renseignements nécessaires à la bonne perception de cette cotisation. Les modalités de cette transmission sont déterminées par le Roi.».».

Art. 32

L'article 31 produit ses effets le 1er janvier 2005, à l'exception du 1°, alinéa 2, qui produit ses effets le 1er juillet 2005.

CHAPITRE II

Lutte contre la fraude aux allocations sociales

Art. 33

Les personnes de droit public visées à l'article 3, 1° et 2°, des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939,

De bepalingen van de algemene regeling van de sociale zekerheid voor werknemers, met name wat betreft de aangiften met verantwoording van de bijdragen, de betalingstermijnen, de toepassing van de burgerlijke sancties en de strafbepalingen, het toezicht, de bevoegde rechter ingeval van betwisting, de verjaring inzake rechtsvorderingen, het voorrecht en de mededeling van het bedrag van de schuldvordering van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, zijn van toepassing.

Onverminderd de toepassing van de andere burgerlijke sancties en de strafbepalingen, is de werkgever ten aanzien van wie wordt vastgesteld dat hij één of meerdere voertuigen onderworpen aan de solidariteitsbijdrage niet heeft aangegeven of ten aanzien van wie wordt vastgesteld dat hij één of meerdere valse aangiften heeft gedaan om de betaling van de bijdrage of een deel ervan te ontduiken, een forfaitaire vergoeding verschuldigd waarvan het bedrag gelijk is aan het dubbel van de ontdoken bijdragen, en waarvan de opbrengst door de Rijksdienst voor sociale zekerheid wordt gestort aan het R.S.Z.-globaal beheer.

Deze forfaitaire vergoeding is niet van toepassing voor de periode van 1 januari 2005 tot 31 maart 2006, voor zover de werkgevers ten laatste op 30 juni 2006 de voertuigen aangegeven hebben en de desbetreffende solidariteitsbijdrage betaald hebben.

De administratie der directe belastingen, evenals de dienst voor inschrijving van de voertuigen dienen de personen belast met de toepassing van de sociale wetgeving de nodige informatie te verstrekken voor de correcte inning van deze bijdrage. De modaliteiten voor deze overdracht van informatie worden bepaald door de Koning.».».

Art. 32

Artikel 31 heeft uitwerking met ingang vanaf 1 januari 2005 met uitzondering van 1°, tweede lid, dat uitwerking heeft op 1 juli 2005.

HOOFDSTUK II

Strijd tegen de uitkeringsfraude

Art. 33

De rechtspersonen bedoeld in artikel 3, 1° en 2° van de wetten op de kinderbijslag voor loonarbeiders samengeordend op 19 december 1939, die de gezinsbijslag

qui sont tenues de verser les prestations familiales à tout ou partie de leur personnel, intègrent dans le répertoire particulier des personnes visé à l'article 6, alinéa 2, 2°, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale, tenu au sein de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés et dénommé «Cadastre des allocations familiales», toutes les données sociales en leur possession correspondant aux types de données devant figurer dans ledit répertoire.

L'intégration et la mise à jour des données sont réalisées par lesdites personnes conformément aux modalités fixées dans le protocole défini par l'Office précité.

Art. 34

L'article 33 entre en vigueur le 1er avril 2007.

CHAPITRE III

Allocations familiales – Délai de prescription

Art. 35

L'article 120*bis* des lois relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, coordonnées le 19 décembre 1939, inséré par l'arrêté royal n°68 du 10 novembre 1967 et modifié par la loi du 22 février 1998, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 120*bis*. — La répétition des prestations familiales indûment payées ne peut être réclamée après l'expiration d'un délai de 3 ans prenant cours à la date à laquelle le paiement a été effectué.

Outre les causes prévues par le Code civil, la prescription est interrompue par la réclamation des paiements indus notifiée au débiteur par lettre recommandée à la poste.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le délai de prescription est porté:

– à 5 ans, si les prestations payées indûment ont été obtenues à la suite de manœuvres frauduleuses ou de déclarations fausses ou sciemment incomplètes;

– à 1 an, si le paiement indu résulte d'une erreur de droit ou d'une erreur matérielle de l'organisme d'allocation

doivent payer à al of een deel van hun personeelsleden, integreren in het bijzonder repertorium van de personen bedoeld in artikel 6, tweede lid, 2°, van de wet van 15 januari 1990 betreffende de oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, dat wordt bijgehouden bij de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers en dat «Kadaster van de kinderbijslag» genoemd wordt, alle in hun bezit zijnde sociale gegevens van de types die in het genoemde repertorium opgenomen moeten worden.

De genoemde rechtspersonen voeren de gegevens in en werken ze bij volgens de modaliteiten bepaald in het door genoemde Rijksdienst vastgelegd protocol.

Art. 34

Artikel 33 treedt in werking op 1 april 2007.

HOOFDSTUK III

Kinderbijslag – Verjaringstermijn

Art. 35

Artikel 120*bis* van de wetten op de kinderbijslag voor loonarbeiders, samengeordend op 19 december 1939, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 68 van 10 november 1967 en gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 120*bis*. — De terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde uitkeringen kan niet geëist worden na verloop van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is geschied.

Benevens de redenen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door het eisen van het onverschuldigd uitbetaalde, door middel van een ter post aangetekend aan de schuldenaar betekend schrijven.

In afwijking van het eerste lid wordt de termijn gebracht op:

– vijf jaar, indien de ten onrechte uitbetaalde uitkeringen werden verkregen door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen;

– een jaar, indien de onverschuldigde betaling voortvloeit uit een juridische of een materiële vergissing van

tions familiales et que la personne erronément créditée ne savait pas ou ne devait pas savoir qu'elle n'avait pas ou plus droit, en tout ou en partie, à la prestation versée.».

Art. 36

L'article 9, § 1er, de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties, remplacé par la loi du 1er juillet 1998, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. La répétition des prestations familiales garanties indûment payées ne peut être réclamée après l'expiration d'un délai de 3 ans prenant cours à la date à laquelle le paiement a été effectué.

Outre les causes prévues par le Code civil, la prescription est interrompue par la réclamation des paiements indus notifiée au débiteur par lettre recommandée à la poste.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le délai de prescription est porté:

– à 5 ans, si les prestations payées indûment ont été obtenues à la suite de manœuvres frauduleuses ou de déclarations fausses ou sciemment incomplètes;

– à 1 an, si le paiement indu résulte d'une erreur de droit ou d'une erreur matérielle de l'organisme d'allocation familiale et que la personne erronément créditée ne savait pas ou ne devait pas savoir qu'elle n'avait pas ou plus droit, en tout ou en partie, à la prestation versée.».

Art. 37

Les dispositions du présent chapitre entrent en vigueur le 1er octobre 2006.

de kinderbijslaginstelling en de per vergissing gecrediteerde persoon niet wist of niet kon weten dat hij geen of niet langer recht had op de uitgekeerde bijslag, geheel of gedeeltelijk.».

Art. 36

Artikel 9, § 1, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag, vervangen bij de wet van 1 juli 1998, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 1. De terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde gewaarborgde gezinsbijslag kan niet geëist worden na verloop van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is geschied.

Benevens de redenen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door het eisen van het onverschuldigd uitbetaalde, door middel van een ter post aangetekend aan de schuldenaar betekend schrijven.

In afwijking van het eerste lid wordt de verjaringstermijn gebracht op:

– vijf jaar, indien de ten onrechte uitbetaalde uitkeringen werden verkregen door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen;

– een jaar, indien de onverschuldigde betaling voortvloeit uit een juridische of een materiële vergissing van de kinderbijslaginstelling en de per vergissing gecrediteerde persoon niet wist of niet kon weten dat hij geen of niet langer recht had op de uitgekeerde bijslag, geheel of gedeeltelijk.».

Art. 37

De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op 1 oktober 2006.

CHAPITRE IV

**Gestion globale et financement alternatif
de la sécurité sociale**

Section première

Gestion globale

Art. 38

Un montant, fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, est prélevé sur les moyens disponibles auprès de l'Office national de Sécurité sociale - Gestion globale et est attribué comme allocation spécifique à l'Office national de l'Emploi pour le financement de l'accord de coopération relatif à l'économie sociale en application de l'article 7, § 1er, alinéa 3, v), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Un montant, fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, est prélevé sur les moyens disponibles auprès de l'Office national de Sécurité sociale - Gestion globale et est attribué comme allocation spécifique à l'Office national de l'Emploi pour le financement du coût des cellules de mise à l'emploi, en application de l'article 7, § 1er, alinéa 3, t) et z), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Section II

Financement alternatif

Art. 39

L'article 66, § 1er, de la loi-programme du 2 janvier 2001, modifié par les lois des 20 juillet 2001, 30 décembre 2001, 2 août 2002, 24 décembre 2002, 22 décembre 2003, 27 décembre 2004 et 3 juillet 2005, est complété par l'alinéa suivant:

«Le Roi peut majorer le montant du financement alternatif en vue de financer le coût des cellules de mise à l'emploi.»

Art. 40

Dans l'article 66, § 2, de la même loi, modifié par les lois des 30 décembre 2001, 2 août 2002, 24 décembre 2002, 22 décembre 2003, 27 décembre 2004 et 3 juillet

HOOFDSTUK IV

**Globaal beheer en alternatieve financiering
van de sociale zekerheid**

Afdeling I

Globaal beheer

Art. 38

Een bedrag, bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wordt voorafgenomen op de beschikbare middelen bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Globaal beheer en wordt toegekend als bijzondere vergoeding aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening voor de financiering van het samenwerkingsakkoord betreffende de sociale economie met toepassing van artikel 7, § 1, derde lid, v), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Een bedrag, bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, wordt voorafgenomen op de beschikbare middelen bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid - Globaal beheer en wordt toegekend als bijzondere vergoeding aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening voor de financiering van de kostprijs van de tewerkstellingscellen, met toepassing van artikel 7, § 1, derde lid, t) en z), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Afdeling II

Alternatieve financiering

Art. 39

Artikel 66, § 1, van de programmawet van 2 januari 2001, gewijzigd bij de wetten van 20 juli 2001, 30 december 2001, 2 augustus 2002, 24 december 2002, 22 december 2003, 27 december 2004 en 3 juli 2005, wordt aangevuld met het volgende lid:

«De Koning kan het bedrag van de alternatieve financiering verhogen met het oog op de financiering van de kostprijs van de tewerkstellingscellen.»

Art. 40

In artikel 66, § 2, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 30 december 2001, 2 augustus 2002, 24 december 2002, 22 december 2003, 27 december

2005, sont apportées les modifications suivantes:

1° le 1° est complété par la phrase suivante:

« Pour l'année 2006, le montant visé dans l'alinéa précédent est augmenté de 700 milliers d'EUR. »;

2° le paragraphe est complété comme suit:

«14° le montant de la majoration visée au § 1er, alinéa 13, destiné à l'O.N.S.S.-gestion globale.».

Art. 41

Dans l'article 66, § 3, 2°, de la même loi, remplacé par la loi du 30 décembre 2001 et modifié par les lois du 22 décembre 2003, 9 juillet 2004 et 11 juillet 2005, sont apportées les modifications suivantes:

1° les mots «et 60.988, 8 milliers EUR pour les années 2006 à 2009» sont remplacés par les mots «et 149.700, 8 milliers EUR pour l'année 2006.»;

2° la phrase suivante est ajoutée:

«Un montant unique de 94.254,4 milliers EUR sera versé en 2006 à l'Administration de la Trésorerie en provenance de la trésorerie de la gestion financière globale du statut social des travailleurs indépendants; ce montant tiendra lieu d'apurement du solde pour la compensation de la prise en charge par l'autorité fédérale des dettes dans le régime de la sécurité sociale des travailleurs indépendants conformément à l'article 65 de la loi du 2 janvier 2001 portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses.».

Art. 42

L'article 66, § 3*bis*, alinéa 3, de la même loi, modifié par la loi du 27 décembre 2004, est complété par la phrase suivante:

«Les montants de 4.120 milliers d'EUR et 50.000 milliers d'EUR sont portés respectivement à 7.920 milliers d'EUR et 75.000 milliers d'EUR pour l'année 2006 et à 11.740 milliers d'EUR et 100.000 milliers d'EUR dès le 1er janvier 2007.».

2004 en 3 juli 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° 1° wordt aangevuld met de volgende zin:

«Voor het jaar 2006 wordt het bedrag bedoeld in het vorige lid verhoogd met 700 duizend EUR.»;

2° de paragraaf wordt aangevuld als volgt:

«14° het bedrag van de verhoging bedoeld in § 1, dertiende lid, bestemd voor de R.S.Z.-globaal beheer.».

Art. 41

In artikel 66, § 3, 2°, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 30 december 2001 en gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003, 9 juli 2004 en 11 juli 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden «en 60.988,8 duizend EUR voor de jaren 2006 tot 2009.» worden vervangen door de woorden «en 149.700, 8 duizend EUR voor het jaar 2006.»;

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

«Een eenmalig bedrag van 94.254,4 duizend EUR zal in 2006 vanuit de thesaurie van het globaal financieel beheer van het sociaal statuut der zelfstandigen aan de Administratie van de Thesaurie worden gestort; dat bedrag zal dienen als aanzuivering van het saldo voor de compensatie van de overname door de federale overheid van de schulden van het stelsel van de sociale zekerheid der zelfstandigen overeenkomstig artikel 65 van de wet van 2 januari 2001 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen.».

Art. 42

Artikel 66, § 3*bis*, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 december 2004, wordt aangevuld met de volgende zin:

«De bedragen 4.120 duizend EUR en 50.000 duizend EUR worden voor het jaar 2006 respectievelijk gebracht op 7.920 duizend EUR en 75.000 duizend EUR en op 11.740 duizend EUR en 100.000 duizend EUR vanaf 1 januari 2007.».

Art. 43

Dans l'article 66, § 3sexies, alinéa 4, du texte néerlandais de la même loi, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots «*voorafgenomen op de opbrengst van de belasting over de toegevoegde waarde en*» sont insérés entre les mots «*2.400 duizend euro*» et «*toegewezen*».

Art. 44

Dans l'article 67bis, alinéa 3, de la même loi, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots «*1.349.417 milliers d'euros*» sont remplacés par les mots «*1.348.263 milliers EUR*».

Art. 45

L'article 88, 1°, de la loi du 23 décembre 2005 relative au pacte de solidarité entre les générations, est rapporté.

CHAPITRE V

INAMI et Gestions Globales

Art. 46

Le produit des contributions des demandeurs destinées à alimenter le fonds provisionnel visé à l'article 191, alinéa 1er, point 15octies, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, sont versés par l'INAMI aux gestions globales des travailleurs salariés et des travailleurs indépendants.

Par gestion globale des travailleurs salariés et gestion globale des travailleurs indépendants il est entendu respectivement: l'O.N.S.S.-gestion globale, visé à l'article 5, alinéa 1er, 2°, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, d'une part, et le Fonds pour l'équilibre financier du statut social des travailleurs indépendants visé à l'article 21bis de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, d'autre part.

Le montant total transféré en 2006 est de 79 millions d'euros qui se répartit entre les gestions globales salariés et indépendants pour respectivement 75.768 milliers EUR et 3.232 milliers EUR.

Art. 43

In artikel 66, § 3sexies, vierde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden «*voorafgenomen op de opbrengst van de belasting over de toegevoegde waarde en*» ingevoegd tussen de woorden «*2.400 duizend euro*» en «*toegewezen*».

Art. 44

In artikel 67bis, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden «*1.349.417 duizend euro*» vervangen door de woorden «*1.348.263 duizend EUR*».

Art. 45

Artikel 88, 1°, van de wet van 23 december 2005 betreffende het generatiepact, wordt ingetrokken.

HOOFDSTUK V

RIZIV en Globale Beheren

Art. 46

De opbrengst van de bijdragen van de aanvragers, bestemd om het provisiefonds bedoeld in artikel 191, eerste lid, punt 15octies, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, te spijzen, wordt door het RIZIV gestort aan de globale beheren van de werknemers en van de zelfstandigen.

Onder globaal beheer van de werknemers en globaal beheer van de zelfstandigen worden respectievelijk bedoeld: de R.S.Z.-globaal beheer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, 2°, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, enerzijds, en het Fonds voor het financieel evenwicht in het sociaal statuut der zelfstandigen, bedoeld in artikel 21bis van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, anderzijds.

Het in 2006 totaal overgeschreven bedrag is gelijk aan 79 miljoen euro, dat verdeeld wordt over de globale beheren werknemers en zelfstandigen in respectievelijk 75.768 duizend EUR en 3.232 duizend EUR.

Lorsqu'il sera fait appel au fonds provisionnel tel qu'il est prévu à l'article 191, alinéa 1er, point 15^{octies} il appartiendra aux gestions globales de ré-alimenter celui-ci des montants nécessaires. La clé de répartition de la ré-alimentation du fonds par chaque gestion globale est celle qui découle des montants repris à l'alinéa précédent.

CHAPITRE VI

INAMI et lutte contre les assuétudes

Art. 47

L'article 116, § 2, de la loi-programme du 22 décembre 2003, modifié par la loi-programme (I) du 27 décembre 2004, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. Dès l'année 2006, un montant annuel de 5 millions EUR est mis à charge du budget des frais d'administration de l'Institut national de l'assurance maladie invalidité pour être destiné au financement d'un fonds de lutte contre les assuétudes.

Conformément aux conditions fixées par le Roi, le montant visé à l'alinéa 1er est affecté au financement des projets de lutte contre les assuétudes qui sont organisés sur l'initiative des autorités qu'il désigne.»

Art. 48

Le présent chapitre produit ses effets le 1er janvier 2006.

CHAPITRE VII

Réductions de cotisations

Section première

Modifications à la loi-programme du 24 décembre 2002 et à la loi du 23 décembre 2005 relative au pacte de solidarité entre les générations

Art. 49

À l'article 336 de la loi-programme du 24 décembre 2002, modifié par la loi du 23 décembre 2005, sont apportées les modifications suivantes:

Wanneer het provisiefonds bedoeld in artikel 191, eerste lid, punt 15^{octies} wordt aangesproken, moeten de globale beheren dit fonds opnieuw spijzen met de nodige geldmiddelen. De verdeelsleutel voor het spijzen van het fonds met nieuwe geldmiddelen per globaal beheer is die welke voortvloeit uit de in het vorig lid vermelde bedragen.

HOOFDSTUK VI

RIZIV en bestrijding tegen de verslavingen

Art. 47

Artikel 116, § 2, van de programmawet van 22 december 2003, gewijzigd bij de programmawet (I) van 27 december 2004, wordt vervangen als volgt:

«§ 2. Vanaf het jaar 2006 wordt een jaarlijks bedrag van 5 miljoen EUR ten laste van de begroting voor de administratiekosten van het Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering gelegd voor de financiering van een fonds tot bestrijding van de verslavingen.

Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt overeenkomstig de door de Koning vastgestelde voorwaarden aangewend voor de financiering van projecten tot bestrijding van de verslavingen georganiseerd op initiatief van de overheden die Hij aanwijst.»

Art. 48

Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2006.

HOOFDSTUK VII

Bijdrageverminderingen

Afdeling I

Wijzigingen aan de programmawet van 24 december 2002 en aan de wet van 23 december 2005 betreffende het Generatiepact

Art. 49

In artikel 336 van de programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de wet van 23 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, modifié par la loi du 23 décembre 2005, les mots «G1, G2 en G3» sont remplacés par les mots «G1, G2 of G3»;

2° l'alinéa 4 est complété par le mot «EUR».

Art. 50

A l'article 346 de la même loi, remplacé par la loi du 23 décembre 2005, sont apportées les modifications suivantes:

1° dans le texte néerlandais du § 1er, alinéa 1er, les mots «*en op de laatste dag van het kalenderjaar*» sont remplacés par les mots «*en tot de laatste dag van het kwartaal*»;

2° au § 1er, alinéa 1er, les mots «où ils atteignent 29 ans» sont remplacés par les mots «qui précède celui au cours duquel ils atteignent 30 ans»;

3° au § 1er, alinéa 3, les mots «visée par cet article» sont remplacés par les mots «visée au présent paragraphe»;

4° au § 1er, alinéa 4, le mot «Elle» est remplacé par les mots «La réduction visée au présent paragraphe».

Art. 51

L'article 78 de la loi du 23 décembre 2005 relative au pacte de solidarité entre les générations, est remplacé comme suit:

«Art. 78. — Les articles 74 et 75 entrent en vigueur le 1er juillet 2006. L'article 76 entre en vigueur le 1er avril 2007. L'article 77 entre en vigueur le 1er juillet 2006, à l'exception du § 5 qui entre en vigueur le 1er janvier 2007.».

Art. 52

Les articles 49 à 51 entrent en vigueur le 1er juillet 2006.

1° in het eerste lid, gewijzigd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden «G1, G2 en G3» vervangen door de woorden «G1, G2 of G3»;

2° het vierde lid wordt aangevuld met het woord «EUR».

Art. 50

In artikel 346 van dezelfde wet, vervangen door de wet van 23 december 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden «en op de laatste dag van het kalenderjaar» vervangen door de woorden «en tot de laatste dag van het kwartaal»;

2° in § 1, eerste lid, worden de woorden «de leeftijd van 29 jaar nog niet bereikt hebben» vervangen door de woorden «dat voorafgaat aan het kwartaal tijdens hetwelk zij de leeftijd van 30 jaar bereiken»;

3° in § 1, derde lid, worden de woorden «De in dit artikel» vervangen door de woorden «De in deze paragraaf»;

4° in § 1, vierde lid, wordt het woord «Zij» vervangen door de woorden «De in deze paragraaf bedoelde vermindering».

Art. 51

Artikel 78 van de wet van 23 december 2005 betreffende het Generatiepact, wordt vervangen als volgt:

«Art. 78. — De artikelen 74 en 75 treden in werking op 1 juli 2006. Artikel 76 treedt in werking op 1 april 2007. Artikel 77 treedt in werking op 1 juli 2006, met uitzondering van § 5 dat in werking treedt op 1 januari 2007.».

Art. 51

De artikelen 49 tot 51 treden in werking op 1 juli 2006.

Section II

Modification à l'arrêté-loi du 28 décembre 1944

Art. 53

L'article 7, § 1er bis, alinéa 7, 2°, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, inséré par la loi-programme du 22 décembre 2003, est abrogé.

Art. 54

L'article 53 produit ses effets le 1er avril 2006.

CHAPITRE VIII

Accord social – Secteurs fédéraux de la santé

Art. 55

Pour l'exécution de l'accord social relatif aux secteurs fédéraux de la santé, qui a été conclu par le gouvernement fédéral en 2005 avec les organisations concernées représentatives des employeurs et des travailleurs, deux fonds sectoriels sont institués, respectivement pour les travailleurs du secteur privé et du secteur public, ainsi que les infirmiers indépendants à l'ONP.

En 2006, sont transférés de l'INAMI à l'ONP: 15.580.000 EUR pour les travailleurs du secteur privé et du secteur public – 3.420.000 EUR pour les infirmiers indépendants.

CHAPITRE IX

Responsabilité personnelle et solidaire des gérants et administrateurs de sociétés en cas de faillite

Art. 56

À l'article 265 du Code des sociétés, modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par la loi du 4 septembre 2002 et dont le texte actuel formera le § 1er, est ajouté un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. Sans préjudice du § 1er, l'Office national de sécurité sociale et le curateur peuvent tenir les gérants,

Afdeling II

Wijziging aan de besluitwet van 28 december 1944

Art. 53

Artikel 7, § 1 bis, zevende lid, 2°, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, ingevoegd bij de programmawet van 22 december 2003, wordt opgeheven.

Art. 54

Artikel 53 heeft uitwerking met ingang van 1 april 2006.

HOOFDSTUK VIII

Sociaal akkoord – Federale gezondheidssectoren

Art.55

Voor de uitvoering van het sociaal akkoord dat betrekking heeft op de federale gezondheidssectoren en dat in 2005 door de federale regering werd gesloten met de betrokken representatieve organisaties van werkgevers en werknemers, worden twee sectorale fondsen gevestigd bij de RVP, respectievelijk voor de werknemers van de private en publieke sector en voor de zelfstandige verpleegkundigen.

In 2006 wordt van het RIZIV naar de RVP getransfereerd: 15.580.000 EUR voor de werknemers van de private en publieke sector - 3.420.000 EUR voor de zelfstandige verpleegkundigen.

HOOFDSTUK IX

Persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de zaakvoerders en bestuurders van vennootschappen in geval van faillissement

Art. 56

Artikel 265 van het Wetboek van vennootschappen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en bij de wet van 4 september 2002 waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

«§ 2. Onverminderd § 1 kunnen de zaakvoerders, gewezen zaakvoerders en alle andere personen die ten

anciens gérants et toutes les autres personnes qui ont effectivement détenu le pouvoir de gérer la société comme étant personnellement et solidairement responsables pour la totalité ou une partie des cotisations sociales, majorations, intérêts de retard et de l'indemnité forfaitaire visée à l'article 54 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dus au moment du prononcé de la faillite, s'il est établi qu'une faute grave qu'ils ont commise était à la base de la faillite, ou, si au cours de la période de cinq ans qui précède le prononcé de la faillite, les gérants, anciens gérants et responsables se sont trouvés dans la situation décrite à l'article 38, § 3^octies, 8° de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

L'Office national de sécurité sociale ou le curateur intentent l'action en responsabilité personnelle et solidaire des dirigeants visés à l'alinéa 1er devant le tribunal du commerce qui connaît de la faillite de la société.

Le § 1er, alinéa 2, n'est pas d'application vis-à-vis de l'Office et du curateur précité en ce qui concerne les dettes visées ci-dessus.

Est considérée comme faute grave, toute forme de fraude fiscale grave et organisée au sens de l'article 3, § 2, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, ainsi que le fait que la société est dirigée par un gérant ou un responsable qui a été impliqué dans au moins deux faillites, liquidations ou opérations similaires entraînant des dettes à l'égard d'un organisme percepteur des cotisations sociales. Le Roi peut, après avis du comité de gestion de l'Office national de sécurité sociale, déterminer les faits, données ou circonstances qui, en vue de l'application du présent paragraphe, peuvent également être considérés comme faute grave.»

Art. 57

À l'article 409 du même Code, modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 2001 et par la loi du 4 septembre 2002 et dont le texte actuel formera le § 1er, est ajouté un § 2, rédigé comme suit:

aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, door de Rijksdienst voor sociale zekerheid en de curator persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteresten en de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, indien komt vast te staan dat een door hen begane grove fout aan de basis lag van het faillissement, of indien zij zich, in de loop van de periode van vijf jaar voorafgaand aan de faillietverklaring in de situatie bevonden hebben zoals beschreven in artikel 38, § 3^octies, 8°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

De Rijksdienst voor sociale zekerheid of de curator stellen de vordering inzake persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de in het eerste lid bedoelde bestuurders in bij de rechtbank van koophandel die kennis neemt van het faillissement van de vennootschap.

Paragraaf 1, eerste lid, is niet van toepassing op voormelde Rijksdienst en op de curator wat de hierboven vermelde schulden betreft.

Als grove fout wordt beschouwd iedere vorm van ernstige en georganiseerde fiscale fraude in de zin van artikel 3, § 2, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme, evenals het gegeven dat de vennootschap geleid wordt door een zaakvoerder of een verantwoordelijke die betrokken is geweest bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties met schulden tegenover een instelling die sociale-zekerheidsbijdragen int tot gevolg. De Koning kan, na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, bepalen welke feiten, gegevens of omstandigheden, voor de toepassing van deze paragraaf, eveneens als grove fout beschouwd kunnen worden.»

Art. 57

Artikel 409 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001 en bij de wet van 4 september 2002 waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

«§ 2. Sans préjudice du § 1er, l'Office national de sécurité sociale et le curateur peuvent tenir les administrateurs, anciens administrateurs et personnes visés au § 1er comme étant personnellement et solidairement responsables pour la totalité ou une partie des cotisations sociales, majorations, intérêts de retard et de l'indemnité forfaitaire visée à l'article 54 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dus au moment du prononcé de la faillite, s'il est établi qu'une faute grave qu'ils ont commise était à la base de la faillite, ou, si, au cours de la période de cinq ans qui précède la prononcé de la faillite, ces administrateurs, anciens administrateurs et personnes se sont trouvés dans la situation décrite à l'article 38, § 3^{octies}, 8°, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

L'Office national de sécurité sociale ou le curateur intentent l'action en responsabilité personnelle et solidaire des administrateurs visés à l'alinéa 1er devant le tribunal du commerce qui connaît de la faillite de la société.

Le § 1er, alinéa 2, n'est pas d'application vis-à-vis de l'Office et du curateur précité en ce qui concerne les dettes visées ci-dessus.

Est considérée comme faute grave, toute forme de fraude fiscale grave et organisée au sens de l'article 3, § 2, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, ainsi que le fait que la société est dirigée par un gérant ou un responsable qui a été impliqué dans au moins deux faillites, liquidations ou opérations similaires entraînant des dettes à l'égard d'un organisme percepteur des cotisations sociales. Le Roi peut, après avis du comité de gestion de l'Office national de sécurité sociale, déterminer les faits, données ou circonstances qui, en vue de l'application du présent paragraphe, peuvent également être considérés comme faute grave.»

Art. 58

À l'article 530 du même Code, modifié par la loi du 4 septembre 2002 et dont le texte actuel formera le § 1er, est ajouté un § 2, rédigé comme suit:

«§ 2. Onverminderd § 1 kunnen de in § 1 bedoelde bestuurders, gewezen bestuurders en personen door de Rijksdienst voor sociale zekerheid en de curator persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteressen, en de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, indien komt vast te staan dat een door hen begane grove fout aan de basis lag van het faillissement, of indien zij zich, in de loop van de periode van vijf jaar voorafgaand aan de faillietverklaring in de situatie bevonden hebben zoals beschreven in artikel 38, § 3^{octies}, 8°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

De Rijksdienst voor sociale zekerheid of de curator stellen de vordering inzake persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de in het eerste lid bedoelde bestuurders in bij de rechtbank van koophandel die kennis neemt van het faillissement van de vennootschap.

Paragraaf 1, tweede lid, is niet van toepassing op voormelde Rijksdienst en op de curator wat de hierboven vermelde schulden betreft.

Als grove fout wordt beschouwd iedere vorm van ernstige en georganiseerde fiscale fraude in de zin van artikel 3, § 2, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme, evenals het gegeven dat de vennootschap geleid wordt door een zaakvoerder of een verantwoordelijke die betrokken is geweest bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties met schulden tegenover een instelling die sociale zekerheidsbijdragen int tot gevolg. De Koning kan, na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, bepalen welke feiten, gegevens of omstandigheden, voor de toepassing van deze paragraaf, eveneens als grove fout beschouwd kunnen worden.»

Art. 58

Artikel 530 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 4 september 2002 waarvan de bestaande tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidende:

«§ 2. Sans préjudice du § 1er, l'Office national de sécurité sociale et le curateur peuvent tenir les administrateurs, anciens administrateurs et administrateurs de fait visés au § 1er comme étant personnellement et solidairement responsables pour la totalité ou une partie des cotisations sociales, majorations, intérêts de retard et de l'indemnité forfaitaire visée à l'article 54 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, dus au moment du prononcé de la faillite, s'il est établi qu'une faute grave qu'ils ont commise était à la base de la faillite, ou si, au cours de la période de cinq ans qui précède la prononcé de la faillite, les administrateurs, anciens administrateurs et administrateurs de fait se sont trouvés dans la situation décrite à l'article 38, § 3^octies, 8°, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

L'Office national de sécurité sociale ou le curateur intentent l'action en responsabilité personnelle et solidaire des administrateurs visée à l'alinéa 1er devant le tribunal du commerce qui connaît de la faillite de la société.

Le § 1er, alinéa 2, n'est pas d'application vis-à-vis de l'Office et du curateur précité en ce qui concerne les dettes visées ci-dessus.

Est considérée comme faute grave, toute forme de fraude fiscale grave et organisée au sens de l'article 3, § 2, de la loi du 11 janvier 1993 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme, ainsi que le fait que la société est dirigée par un gérant ou un responsable qui a été impliqué dans au moins deux faillites, liquidations ou opérations similaires entraînant des dettes à l'égard d'un organisme percepteur des cotisations sociales. Le Roi peut, après avis du comité de gestion de l'Office national de sécurité sociale, déterminer les faits, données ou circonstances qui, en vue de l'application du présent paragraphe, peuvent également être considérés comme faute grave.»

Art. 59

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er septembre 2006.

«§ 2. Onverminderd § 1 kunnen de in § 1 bedoelde bestuurders, gewezen bestuurders en feitelijke bestuurders door de Rijksdienst voor sociale zekerheid en de curator persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteressen en de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, indien komt vast te staan dat een door hen begane grove fout aan de basis lag van het faillissement, of indien zij zich, in de loop van de periode van vijf jaar voorafgaand aan de faillietverklaring in de situatie bevonden hebben zoals beschreven in artikel 38, § 3^octies, 8°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

De Rijksdienst voor sociale zekerheid of de curator stellen de vordering inzake persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de in het eerste lid bedoelde bestuurders in bij de rechtbank van koophandel die kennis neemt van het faillissement van de vennootschap.

Paragraaf 1, tweede lid, is niet van toepassing op voormelde Rijksdienst en op de curator wat de hierboven vermelde schulden betreft.

Als grove fout wordt beschouwd iedere vorm van ernstige en georganiseerde fiscale fraude in de zin van artikel 3, § 2, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme, evenals het gegeven dat de vennootschap geleid wordt door een zaakvoerder of een verantwoordelijke die betrokken is geweest bij minstens twee faillissementen, vereffeningen of gelijkaardige operaties met schulden tegenover een instelling die socialezekerheidsbijdragen int tot gevolg. De Koning kan, na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst voor sociale zekerheid, bepalen welke feiten, gegevens of omstandigheden, voor de toepassing van deze paragraaf, eveneens als grove fout beschouwd kunnen worden.»

Art. 59

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 september 2006.

CHAPITRE X

**Devoir de communication en cas de dettes envers
l'organisme de perception des cotisations de
sécurité sociale**

Art. 60

Dans la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifiée pour la dernière fois par la loi du 27 décembre 2005, est inséré, dans le chapitre IV, section 5, un article 40ter, rédigé comme suit:

«Art. 40ter. — L'organisme de perception des cotisations de sécurité sociale peut, sur simple demande, réclamer les données des clients et des tiers, ainsi que les sommes en souffrance dont ces clients et tiers sont encore redevables, aux employeurs qui ont des dettes envers lui et ce, à partir du moment où l'employeur n'a pas payé les cotisations sociales relatives à deux trimestres exigibles au cours de la période des douze mois écoulés et qu'il ne bénéficie pas pour celles-ci d'un règlement amiable d'apurement suivi scrupuleusement.

Le Roi fixe des règles spécifiques au sujet du contenu de la communication, de la nature et du contenu des informations à communiquer et des pièces à produire, ainsi que les délais dans lesquels la communication et la production des pièces doivent avoir lieu. Le Roi peut également fixer les modalités de transmission de la communication.

Si les conditions fixées par le Roi ne sont pas respectées ou si les données transmises s'avèrent inexactes, l'organisme de perception peut rendre le ou les dirigeants de la société la personne morale visée à l'article 17, § 3, de la loi du 27 juin 1921 sur les associations sans but lucratif, les associations internationales sans but lucratif et les fondations, qui est ou sont en charge de la gestion journalière de la société ou de la personne morale, personnellement et solidairement responsables des cotisations sociales, majorations, intérêts de retard et de l'indemnité forfaitaire visée à l'article 54 de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la présente loi.

Cette responsabilité personnelle et solidaire peut être étendue aux autres dirigeants de la société ou de la personne morale lorsqu'une faute ayant contribué au manquement visé à l'alinéa précédent est établie dans leur chef.

HOOFDSTUK X

**Communicatieplicht in geval van schulden bij de
inningsinstelling van de sociale
zekerheidsbijdragen**

Art. 60

In de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, laatst gewijzigd bij de wet van 27 december 2005, wordt in hoofdstuk IV, afdeling 5, een artikel 40ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 40ter. — De inningsinstelling van de socialezekerheidsbijdragen kan de gegevens van klanten en derden, evenals de nog openstaande sommen die klanten en derden nog verschuldigd zijn, aan de werkgevers die schulden hebben tegenover haar, op eenvoudig verzoek opvragen vanaf het ogenblik dat de werkgever de sociale bijdragen van twee opeisbare kwartalen in de voorbije twaalf maanden niet betaald heeft en hiervoor geen minnelijke aanzuiveringregeling heeft die stipt nageleefd wordt.

De Koning stelt specifieke regels vast met betrekking tot de inhoud van de mededeling, de aard en de inhoud van de te verstrekken inlichtingen en de over te leggen stukken, alsmede de termijnen waarbinnen het doen van de mededeling, het verstrekken van de stukken dienen te geschieden. De Koning kan eveneens de modaliteiten bepalen voor de overbrenging van de mededeling.

Indien de door de Koning vastgelegde voorwaarden niet worden nageleefd of indien de overgemaakte gegevens onjuist zijn, kan de inningsinstelling de bestuurder of de bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon bedoeld in artikel 17, § 3, van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, en de stichtingen, die belast is of zijn met de dagelijkse leiding van de vennootschap of van de rechtspersoon persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk stellen voor het geheel of een deel van de verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteressen en de forfaitaire vergoeding bedoeld in artikel 54 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van deze wet.

Deze persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid kan worden uitgebreid naar de andere bestuurders van de vennootschap of van de rechtspersoon indien in hunnen hoofde een fout wordt aangetoond die heeft bijgedragen tot de in het vorige lid bedoelde tekortkoming.

L'organisme de perception intente l'action en responsabilité personnelle et solidaire des dirigeants visée aux alinéas précédents devant le tribunal compétent.

Pour le recouvrement de ces sommes dues, l'organisme de perception peut faire usage des modalités de recouvrement telles que prévues à l'article 40.».

Art. 61

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er juillet 2006

TITRE IV

DISPOSITIONS DIVERSES

CHAPITRE PREMIER

Théâtre royal de La Monnaie

Art. 62

Un article 19*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 19 avril 1963 portant création d'un établissement public nommé Théâtre royal de la Monnaie:

«Art. 19*bis*. — L'État fédéral garantit le respect des obligations existantes en matière de pensions complémentaires du Théâtre Royal de la Monnaie à l'égard de son personnel.».

CHAPITRE II

Intérieur - Modification de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police

Art. 63

A l'article XII.XI.38, § 1er, de l'arrêté royal du 30 mars 2001 portant la position juridique du personnel des services de police, confirmé par la loi du 26 avril 2002 relative aux éléments essentiels du statut des membres du personnel des services de police et portant diverses autres dispositions relatives aux services de police, sont apportées les modifications suivantes:

De inningsinstelling stelt hiertoe de vordering inzake persoonlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid van de in de vorige leden bedoelde bestuurders in bij de bevoegde rechtbank.

De inningsinstelling kan voor de invordering van deze verschuldigde sommen gebruik maken van de invorderingsmodaliteiten zoals voorzien in artikel 40.».

Art. 61

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 juli 2006.

TITEL IV

DIVERSE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Koninklijke Muntschouburg

Art. 62

In de wet van 19 april 1963 tot oprichting van een openbare instelling genaamd Koninklijke Muntschouburg, wordt een artikel 19*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 19*bis*. — De Federale Staat waarborgt de bestaande verplichtingen die de Koninklijke Muntschouburg heeft ten aanzien van haar personeel inzake de aanvullende pensioenen.».

HOOFDSTUK II

Binnenlandse Zaken - Wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten

Art. 63

In artikel XII.XI.38, § 1, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, bekrachtigd door de wet van 26 april 2002 houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 3 et 4:

«Si un membre du personnel visé à l'alinéa 1er ou à l'alinéa 2 est obligé de quitter son logement suite à une décision de la Régie des Bâtiments ou d'une autre autorité de vendre celui-ci ou de l'utiliser à d'autres fins, un autre logement suffisamment grand en fonction de la composition de famille et situé dans le même arrondissement judiciaire ou à l'endroit où le membre du personnel concerné exerce ses fonctions, doit être attribué à l'intéressé dans les mêmes conditions.»;

2° dans l'alinéa 4, qui devient l'alinéa 5, la première phrase est remplacée par la disposition suivante:

«Le bénéficiaire du logement gratuit du membre du personnel qui est inséré ou promu à un grade d'officier, s'éteint, à moins et aussi longtemps qu'en vertu de l'article XII.XI.15, celui-ci bénéficie de l'échelle de traitement M7, auquel cas l'avantage s'éteint au plus tôt le 1er avril 2007.».

Art. 64

L'article 63, 2°, produit ses effets le 1er avril 2001.

CHAPITRE III

Défense - Modification de la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires

Art. 65

Au tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires, est insérée sous la rubrique 16-2 «Fonds de remploi des recettes provenant de l'aliénation de matériel(s), de matières ou de munitions excédentaires faisant partie du patrimoine confié à la gestion du ministre de la défense», une clause particulière, rédigée comme suit:

«Le fonds de remploi des recettes provenant de l'aliénation de matériels, de matières ou de munitions excédentaires faisant partie du patrimoine confié à la gestion du ministre de la défense, dispose pour la programmation 2006-2015 d'une autorisation d'engagement.».

1° tussen het derde en het vierde lid wordt het volgende lid ingevoegd:

«Indien een in het eerste of tweede lid bedoeld personeelslid verplicht wordt zijn logement te verlaten wegens een beslissing van de Regie der Gebouwen of een andere overheid om het logement te verkopen of voor andere doeleinden te gebruiken, wordt hem aan dezelfde voorwaarden een ander logement aangeboden, dat voldoende groot is volgens de gezinssamenstelling en dat in hetzelfde gerechtelijk arrondissement of in dat waar het betrokken personeelslid werkzaam is, gelegen is.»;

2° in het vierde lid, dat het vijfde lid wordt, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

«Het voordeel van de vrije inwoning van het personeelslid dat wordt ingeschaald in of wordt bevorderd tot een graad van officier, vervalt, tenzij en voor zolang het krachtens artikel XII.XI.15 de loonschaal M7 geniet; in dit laatste geval vervalt het voordeel ten vroegste op 1 april 2007.».

Art. 64

Artikel 63, 2°, heeft uitwerking met ingang van 1 april 2001.

HOOFDSTUK III

Landsverdediging - Wijziging van de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen

Art. 65

In de tabel gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen, wordt onder de rubriek 16-2 «Fonds voor wedergebruik van de ontvangsten voortvloeiend uit de vervreemding van overtollig geworden materieel, waren en munitie die deel uitmaken van het aan het beheer van de minister van Landsverdediging toevertrouwde patrimonium» een bijzondere bepaling ingevoegd, luidend als volgt:

«Het fonds voor wedergebruik van de ontvangsten voortvloeiend uit de vervreemding van overtollig geworden materieel, waren en munitie die deel uitmaken van het aan het beheer van de minister van Landsverdediging toevertrouwde patrimonium beschikt voor de programmatie 2006-2015 over een vastleggingsmachtiging.».

Art. 66

Au tableau annexé à la même loi est insérée sous la rubrique 16-3 «Fonds de remploi des recettes provenant de l'aliénation de biens immeubles faisant partie du patrimoine confié à la gestion du ministre de la défense», une clause particulière, rédigée comme suit:

«Le fonds de remploi des recettes provenant de l'aliénation de biens immeubles faisant partie du patrimoine confié à la gestion du ministre de la défense, dispose pour la programmation 2006-2015 d'une autorisation d'engagement.».

CHAPITRE IV

Politique scientifique

Art. 67

Dans le tableau annexé à la loi organique du 27 décembre 1990 créant des fonds budgétaires, la rubrique 32/5 – SPF ECONOMIE, PME, CLASSES MOYENNES ET ENERGIE, Fonds pour l'exploration et l'exploitation des ressources minérales et autres ressources non vivantes de la mer territoriale et du plateau continental de la Belgique, la troisième colonne, «Nature des dépenses autorisées», est complétée par:

«5° dépenses en application de l'article 5, § 2, de l'Accord de coopération entre l'État fédéral et la Région flamande concernant la recherche sur l'influence des activités d'exploration et d'exploitation sur le Plateau continental de la Belgique sur les dépôts de sédiments et l'environnement marin.».

CHAPITRE V

Classes moyennes - BIRB

Art. 68

L'article 17 de l'arrêté royal du 4 août 1996 fixant les règles pour le fonctionnement du Bureau d'Intervention et de Restitution belge est complété par l'alinéa suivant:

«Par dérogation à l'alinéa précédent, un montant égal à 10% des dépenses de fonctionnement est prélevé sur les bénéfiques nets de l'année 2005 en inscrit au budget

Art. 66

In de tabel gevoegd bij dezelfde wet wordt onder de rubriek 16-3 «Fonds voor wedergebruik van de ontvangsten voortvloeiend uit de vervreemding van onroerende goederen die deel uitmaken van het aan het beheer van de minister van Landsverdediging toevertrouwde patrimonium» een bijzondere bepaling ingevoegd, luidend als volgt:

«Het fonds voor wedergebruik van de ontvangsten voortvloeiend uit de vervreemding van onroerende goederen die deel uitmaken van het aan het beheer van de minister van Landsverdediging toevertrouwde patrimonium beschikt voor de programmatie 2006-2015 over een vastleggingsmachtiging.».

HOOFDSTUK IV

Wetenschapsbeleid

Art. 67

In de tabel die gevoegd is bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende de oprichting van begrotingsfondsen, rubriek 32/5 – FOD ECONOMIE, KMO, MIDDENSTAND EN ENERGIE, Fonds voor de exploratie en exploitatie van minerale en andere nietlevende bronnen van de territoriale zee en het Belgisch continentaal plat, de derde kolom, «Aard van de toegestane uitgaven», wordt aangevuld met:

«5° uitgaven krachtens artikel 5, § 2, van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest betreffende het onderzoek naar de invloed van de exploratie- en exploitatieactiviteiten op het Belgisch continentaal plat op de sedimentafzettingen en op het maritieme milieu.».

HOOFDSTUK V

Middenstand - BIRB

Art. 68

Artikel 17 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1996 tot vaststelling van de regels voor de werking van het Belgisch Interventie- en restitutie bureau wordt aangevuld met het volgende lid:

«In afwijking van het vorige lid wordt een bedrag gelijk aan 10% van de werkingsuitgaven afgenomen van de netto-winsten van het jaar 2005 en ingeschreven op

du BIRB pour l'année 2006 à titre de financement des coûts de la réalisation de la norme ISO/IEC17799 en matière de protection de l'information.».

CHAPITRE VI

Pensions - La «gemeentelijk havenbedrijf Antwerpen»

Art. 69

L'arrêté royal du 28 décembre 2005 réglant la reprise des obligations de pension de la «gemeentelijk havenbedrijf Antwerpen» est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

CHAPITRE VII

Entreprises publiques

Art. 70

L'arrêté royal du 28 décembre 2005 relatif à la reprise des obligations de pension de la SNCB Holding par l'État belge est confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur.

Bruxelles, le 29 juin 2006

*Le président de la Chambre
des représentants,*

*Le greffier de la Chambre
des représentants,*

Herman DE CROO

Robert MYTTENAERE

de begroting van het BIRB voor het jaar 2006 ter financiering van de kosten van de realisatie van de ISO/IEC 17799 norm inzake informatiebeveiliging.».

HOOFDSTUK VI

Pensioenen - Het gemeentelijk havenbedrijf Antwerpen

Art.69

Het koninklijk besluit van 28 december 2005 tot overname van de pensioenverplichtingen van het gemeentelijk havenbedrijf Antwerpen wordt bekrachtigd met ingang van de dag van zijn inwerkingtreding.

HOOFDSTUK VII

Overheidsbedrijven

Art. 70

Het koninklijk besluit van 28 december 2005 betreffende de overname van de pensioenverplichtingen van de NMBS Holding door de Belgische Staat wordt bekrachtigd met ingang van de dag van zijn inwerkingtreding.

Brussel, 29 juni 2006

*De voorzitter van de Kamer
van volksvertegenwoordigers,*

*De griffier van de Kamer
van volksvertegenwoordigers,*